

Kamniški občan

ŠT. 15

LETO XXVIII.

KAMNIK, 12. SEPTEBRA 1988

● Po konferenci ZKS in ZKJ

Pravočasne informacije so pogoj za večjo učinkovitost ZK

Med problemi, ki ovirajo uspešnejše delovanje komunistov, je bilo v kamniških osnovnih organizacijah ZK, ko so dopolnjevale programe svoje aktivnosti po konferencah ZKS in ZKJ, večkrat omenjeno nepravčasno in premalo jasno obveščanje o posameznih družbenih pojavih in o stališčih posameznih organov in vodstev ZKS do njih.

Komunisti menijo, da ni treba pisati novih programov, pač pa se predvsem dogovoriti za najbolj učinkovite metode uresničevanja sprejetih usmeritev. Predvsem pa je pogoj za učinkovito akcijo, da so komunisti pravočasno in podrobno seznanjeni z vsemi pojavi, ki pomenijo odstopanje od sprejetih sklepov v ZK, in o tem, kako te pojave ocenjujejo organi v ZK. Gre za to, da izkrivljenih, namesto pravočasnih in izčrpnih informacij in ocen vodstev ZK, v javnosti povzročijo

nemalo težav in ugotavljanja, kaj je res in kaj ni, ter brezplodnega čakanja, namesto takojšnje učinkovite akcije komunistov v temeljnih okoljih.

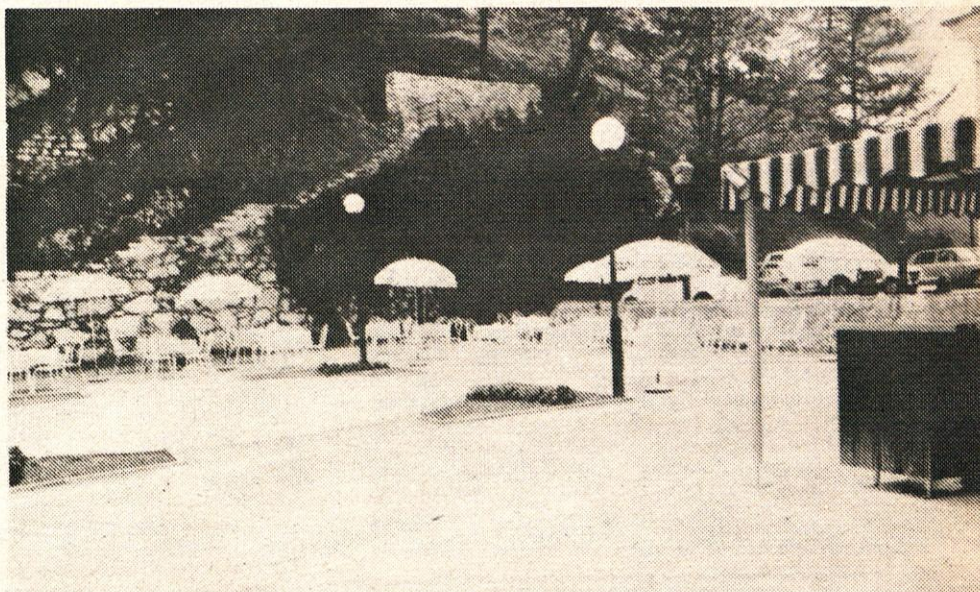
Tako so sekretarji osnovnih organizacij ZKS menili, da bi se lahko povsem izognili dodatnemu informiranju o nekaterih vprašanih, če bi bile komunistom informacije, ki so jih dobili preko konference ZKS, posredovane pravočasno. Seveda pa kamniški komunisti niso usmerjeni s svojimi pričakovanji le na boljše informacije od republiškega vodstva ZK, pač pa menijo, da morajo bolj kot doslej sproti spremljati tudi dogajanje v svojih okoljih. Zato so menili, da bi se morale osnovne organizacije sestati vsaj enkrat mesečno in glede na stanje uresničevati dogovorjene naloge, ne pa čakati na spodbude s strani občinskega komiteja ZKS.

Dober zgled v tej smeri je po-

kazala Titanova osnovna organizacija v TOZD Ključavnice in okovje, ki je temeljito pretresla rezultate polletnega gospodarjenja in tudi odnose v delovni organizaciji. Kritično so ocenili uresničevanje programa ukrepov, ki se še vedno ne odraža v življenju in delu kolektiva. Zato so dali pobudo za sklic problemske konference ZK na to temo.

Aktivnost v svojih vrstah je kritično ocenil tudi občinski komitej ZKS in zaostрил odgovornost svojih članov, ne samo za udeležbo na sejah, pač pa tudi za tvorno pomoč in sodelovanje z osnovnimi organizacijami ZKS. Ta njihova vloga ne more biti izpolnjena le z enkratno letno udeležbo na programski seji OO ZKS, pač pa plani komiteja s stalnim spremljanjem in pomočjo osnovnim organizacijam pri njihovem delu lahko pomenijo pomembno vez med osnovno organizacijo in občinskim komitejem. To pa je pogoj za učinkovito delo celotne organizacije ZKS v občini.

F. S.

Vrt za kavarno

Od junija ima Kavarna Veronika novega gospodarja. Kulturna skupnost, ki je lastnik objekta, je spodnji del oddala Florijanu Mlakarju v najem za deset let. Ta se je dela z vso resnostjo in zagnanostjo lotil takoj. Notranjost kavarne sicer še ni popolnoma gotova (res pa je, da je bilo prejšnje stanje precej klavarno), od konca avgusta pa je odprt vrt za Kavarno. S koncerti ob koncu tedna pa je Florijan Mlakar resnično prispeval k oživitvi tega dela mesta. Sicer pa nam je novi gospodar Kavarne povedal, da si jo je zamislil kot nekakšen bistro, v katerem bo mogoče poleg pijač naročiti tudi hladna in topla izbrana jedila (rakci, školjke, vseh vrst palačinke, siri, različne solate) Kavarna bo lahko sprejela do 100 gostov, ki bodo ob izbrani hrani in pijači lahko uživali ob branju časopisov in poslušanju glasbe. V kavarni bo namreč tudi klavir, ob koncu tedna bodo koncerti, recitali, družabni večeri z znanimi ljudmi, razstave slik (prodajne). Omenimo še to, da po novem ne bodo več točili pijače za pultom. Sicer pa je Florijan Mlakar poleg vrta, kjer je zdaj 20 miz za 80 gostov, usposobil tudi stranišča, kuhinjo, skladišče pijač, garderobo s straniščem za personal. V času narodnih noš je imel Florijan s svojim bratom Janezom, ki ima na južnem delu Kamnika gostilno »Pri Bevcu«, na vrtu posebno ponudbo izbranih domačih jedi in vse tri dni zabavo ob glasbi s plesom.

Foto: Romana Grčar

Vsem aktivnim organizacijam ZSMS

Na Občinski konferenci ZSMS Kamnik ugotavljamo, da zanimanje za delo v osnovnih organizacijah iz leta v leto bolj upada, saj se je število aktivnih mladinskih organizacij v zadnjih dveh letih zmanjšalo za polovico. Pri tem je najbolj skrb zbujajoče to, da v mestu Kamnik s pet tisoč mladimi od petih OO ZSMS ne deluje niti ena. Še večji nesmisel je, da mladina v večjih OZD kot so Stol, Utok, Titan, tudi ne deluje; zdi se, kot da v teh tovarnah mladi nimajo problemov in jih vsa dogajanja v javnosti ne zanimajo.

Največ aktivnosti je še vedno v obmestnih mladinskih organizacijah, kjer se mladi vključujejo v življenje kraja.

Zaradi tega smo se na OK ZSMS odločili, da gremo ponovno v akcijo oživljanja osnovnih organizacij, vsekakor pa ne na ustaljen način. Pričeli bomo z interesnim načinom združevanja, kar se je v zadnjem času že izkazalo za koristno.

Mislimo, da mladi ne smemo, kljub krizi v naši družbi, postati apatični, saj tako ne bomo odpravili nobenega problema. Zato pozivamo mlade, naj ne obračajo hrbta organizaciji, ko jih najbolj potrebuje.

Sekretar OK ZSMS Kamnik

Smo proti intervencijski zakonodaji

»Na socialnem kruhu in intervencijski zakonodaji po mojem mnenju ne bomo nikoli dobili bitke za stabilizacijo našega gospodarstva. Sindikat je zato proti vsakim uravnilovkam, boril pa naj bi se predvsem za to, da bi vsak delavec za pošteno delo dobil tudi pošteno plačilo. Kljub vsemu pa je v današnji borbi sindikata za delavčev eksistenco treba postaviti nek minimum, prek katerega naša organizacija ne bo šla.

Koliko bo sindikatu uspelo uveljavljati svoje zahteve v delegatskih skupščinah, je odvis-

no predvsem od upoštevanja njegovih stališč v zborih združenega dela. Pri tem so seveda potrebne meje, do katerih lahko pristaja na kompromise,« je menil Tone Istenič, predsednik občinskega sindikalnega sveta, ko smo ga povprašali o tem, kakšna naj bi bila vloga sindikata v sedanji situaciji.

Zavzel se je tudi za to, da je v tem trenutku potreben organiziran napad na intervencijsko zakonodajo, predvsem tisto, ki omejuje osebne dohodke.

Predsednika občinskega sindikalnega sveta smo ob tej priložnosti povprašali tudi za

mnenje njegove organizacije o nadaljnjem vlaganju gospodarstva v tako imenovane občinske naložbe. V poročilu skupščine (objavljenem v 14. številki Kamniškega občana) je bilo stališče sindikata o občinskih investicijah namreč napačno interpretirano. Takrat smo zapisali: »predstavnik občinskega sindikalnega sveta je predlagal, da izvršni svet do oktobra preveri, koliko je v Kamniku še pripravljenosti za nadaljnje združevanje denarja za dokončanje zdravstvenega doma.«

– Kako je v resnici s tem?

»Informacija o združevanju sredstev za skupne naložbe v občini se je glede zdravstvenega doma glasila dobesedno takole (predstavnik sindikata jo je na takratni seji skupščine prebral): – pri izgradnji zdravstvenega doma je potrebno izdelati poročilo o stopnji pripravljenosti investicije in finančni konstrukciji zagotavljanja sredstev izgradnje II. faze zdravstvenega doma.

Sicer pa občinski sindikalni

svet meni, da je obe začetni naložbi – poleg zdravstvenega doma še pošta – treba zaključiti, novih pa nikakor ne odpirati, saj moramo počasi le uskladiti naše apetite in potrebe z možnostmi. Predvsem ob dejstvu, ko smo na eni strani že uvedli participacije za zagotavljanje osnovnega zdravstvenega varstva, in ko smo se komaj ognili prispevkov v izobraževanju!

In še to; glede na izredne likvidnostne težave nekaterih organizacij združenega dela sindikat ocenjuje, da je realno pričakovati zamik pri združevanju sredstev. Vse to pa še posebno zavezuje investitorje oziroma nosilce združevanja sredstev, da skupaj s tistimi, ki denar dajejo, poiščejo tudi druge oblike združevanja potrebnega denarja,« je še dejal Tone Istenič. Ob tem pa je poudaril, da bi bil že čas, da bi uspešnost občin počasi začeli vrednotiti po tem, kako močno gospodarstvo ima, in ne po tem, koliko investicij letno ji uspe izpeljati.

ROMANA GRČAR

Prometna varnost šolarjev

Šolska vrata so že nekaj dni odprta in zato je prav, da starše in ostale občane obvestimo o ukrepih, ki so jih delavci postavili milice in ostale strukture sprejeli, da bi zaščitili šolarje in jim omogočili varno pot v šolo.

Moj sogovornik je bil pomočnik komandirja PM Boris Peterka: »Izkušnje iz preteklih let so pokazale, da smo ubrali pravo pot, ko smo se odločili, da vsako leto poskrbimo za čim varnejšo pot v šolo naših najmlajših. Razmišljanja o najrazličnejših oblikah in načinih varovanja so se porajala pri nas, v skupščini občine Kamnik, v svetu za preventivo in varnost v cestnem prometu in v ljudski obrambi, ki je v svoje vrste vključila še pripadnike narodne zaščite. Slednji so žrtvovali precej ur svojega časa, ko so s svojo prisotnostjo na kritičnih mestih pred osnovnimi šolami prvih devet dni pouka skrbeli za red. Skupaj z nami in člani SPV-ja so torej dosegli, da so vozniki vsaj za trenutek zmanjšali hitrost in omogočili otrokom varen prehod čez cesto. Gre jim torej is-

krena zahvala, ki jo izrekam tudi v imenu staršev, da se v teh dneh, na mestih, ki so jih varovali, ni zgodila niti ena prometna nezgoda, v kateri bi bil udeležen osnovnošolec.

Kljub požrtvovalnosti vseh zgoraj omenjenih dejavnikov, je glavno, strokovno delo ostalo na ramah mož v plavem in članov SPV-ja, ki so obiskali vse občinske OŠ ter seznanili učence in starše s trenutnimi prometnimi razmerami in varnimi potmi v šolo. »Domača naloga« pa čaka še vodje varnostnih okolišev, ki se bodo udeleževali govorilnih ur, na katerih bodo starše seznanjali z novo nastalo problematiko in konkretnimi negativnimi primeri v prometu. Ocenjujemo, da je takšno ravnanje edino pravilno, saj če bomo dosegli, da se bodo starši malo bolj posvečali svojim otrokom in jih vodili v svet odraslih tudi s svojo pozornostjo, ne le z nakupi dragih daril (motornih koles), bo to velik korak k razrešitvi že skoraj kritične prometne situacije.

Naj spregovorim še o prometni

varnosti nasploh. Je slabša, kot kdajkoli prej in kot bi si vsi skupaj želeli. Število nesreč nenehno narašča, saj jih je približno šest odstotkov več, kot lani. Največji krivci so še vedno vozniki sami, saj ne spoštujejo predpisov, izsiljujejo prednost, vozijo pod vplivom alkohola, z neprimerno hitrostjo itd. Tako so »najlepši zori« našim otrokom in žalostno zagotovilo, da bodo naše ceste še naprej pobirale prevelik krvni davek.

To so pokazale tudi naše akcije, v katerih smo največjo pozornost namenili odkrivanju kršitev in kršiteljev cestno prometnih predpisov. Radarske kontrole so bile usodne za marsikatero Kamničana, še več pa je bilo tistih, ki so druge opozarjali na našo prisotnost in tako morda celo nehote naredili prometno sliko lepšo, kot je v resnici. V štirih urah radarske kontrole smo navadno kaznovali okrog 80 voznikov. Na žalost pa so kazni še vedno le simbolične, od 1000 do 2500 dinarjev, zato je odveč govoriti, da takšen strošek nikogar

ne prizadene in da bo voznik že prihodnjič, na istem mestu spet prekoračil hitrost. Nek nasmejan in kaznovan tuji voznik nam je celo izračunal, da bi v svoji domovini, za podoben prekršek plačal točno tisočkrat več; to je 800 nemških mark. Mi se malce tolažimo z zagotovitvijo, da bo že 12. oktobra stopil v veljavo novi zakon o temeljnih varnostih cestnega prometa, ki bo upošteval desetkratno zvišanje denarnih kazni in še druge drastičnejše ukrepe. Računamo, da se bo takrat število nezgod malce zmanjšalo, saj bodo vozniki premišljevali ali se jim prehitra vožnja izplača ali ne. Ko bo vmes posegla inflacija, pa bo šlo spet vse po starem; gordijski voz se bo še bolj zaletel.

Za konec bi se rad v imenu kolektiva zahvalil še predsedniku SO, predsedniku komiteja za DER, sekretarju sekretariata LO, predsedniku SPV-ja, pa tudi OŠ Moste in Frana Albrehta za pomoč pri izvajanju omenjenih ukrepov.

MATIC ROMŠAK

Shod mladih Kamničanov

Občinska konferenca ZSMS Kamnik organizira 17. septembra Shod mladih Kamničanov – tokrat malo drugače:

- odprt mikrofon, kjer boste lahko povprašali naše vidne družbenopolitične delavce o njihovih pogledih na svet in na kraj
- predstavnik odbora za varstvo človekovih pravic vam bo predstavil delo odbora in odgovarjal na vprašanja
- podelitev priznanj in športnih pokalov OK ZSMS Kamnik
- modna revija in mnogo zabave z ansamblom Agropop.

Mladinski zdravilo!

27. julij, občinski praznik

Slovesnosti, otvoritve

Tudi letošnji občinski praznik ni minil brez slavnostnih otvoritev nekaterih, za Kamničane in okolice zelo pomembnih pridobitev. Bazen so Kamničani dobili sicer že nekaj dni prej, prav na praznični dan pa so že ob 9. uri odprli novo pošto na Duplici, ki je sad združenega denarja domačih delovnih organizacij in PTT Ljubljana.

Še najbolj v živo, kot to radi rečemo, pa so letošnji občinski praznik praznovali krajani Volčjega potoka. Njihova krajevna skupnost je namreč od konca julija bogatejša za novo asfaltirano cesto Volčji potok – Rudnik, ki so jo naredili s pomočjo komunalno cestne skupnosti in lastnih prispevkov v denarju, in delu seveda.

Na prijazni jasici, sredi rudniških gozdov, pa so 27. julija odprli lično brunarico, večnamenski prostor prizadevne krajevske skupnosti Volčji potok, v kateri je bila letos tudi slavnostna seja skupščine občine Kamnik. Proslava z nekoliko drugačnim scenarijem kot običajno je bila v galeriji Repanšek v Rudniku.

Na seji so najbolj zaslužnim občanom podelili občinska priznanja (slednja smo omenjali že v prejšnji številki) in državna od-

likovanja (obiskovalci so na sliki?)

Predsednik občinske skupščine Maks Lavrinc je v uvodnem delu slavnostnega govora med drugim z naslednjimi besedami opisal razvoj v naši občini: »Čprav nas štejejo za bolj trdno občino, je treba povedati, da so naše delovne organizacije v povprečju v prvi polovici tega leta naredile celo nekaj manj kot v enakem obdobju lani, zaloge industrijske proizvodnje pa so se povečale kar za 24 odstotkov. Nekatere imajo še vedno težave pri oskrbi s surovinami, druge likvidnostne. Kakor pred štirimi leti, tudi sedaj lahko ugotovljamo težave pri izplačevanju osebnih dohodkov, le da gre tokrat za posledice interventne zakonodaje, zaradi katere je 18 uporabnikov vračalo sredstva. Kljub opisanim težavam pa ugotovljamo solidno raven investiranja v delovnih organizacijah, predvsem pa na področju samoupravne komunalno cestne skupnosti. Z zadovoljstvom lahko ugotovimo, da je končana marsikatera investicija, ki je bila ob lanskem prazniku šele v teku – v mislih imam cesto na Kozjak in bazen, ali investicijo, ki niti začeta ni bila, kot pošta in avtobusna postaja.« Predsednik obči-

ne je ob tem še poudaril, da je bilo letos v občini zgrajeno kar za tri in pol milijarde dinarjev objektov skupne rabe. To pa po njegovem ni mačji kašelj, zlasti če upoštevamo, v kako težkem času je bilo vse to narejeno.

Udeležence slovesnosti so seznanili tudi s prizadevanji kamniškega izvršnega sveta in kulturne skupnosti za realizacijo pobude akademskega kiparja in slikarja Janeza Boljke, ki se je odločil, da podari Kamničanom v trajno last zbirko unikatov kiparskega in slikarskega opusa, ki zajema skulpture, risbe in olja. Slav-

nostni podpis darilne listine kot zaključek teh prizadevanj, je predviden na posebnem slavnostnem zasedanju občinske skupščine jeseni. Ob omenjeni seji pa se je Janez Boljka predstavil z razstavo dela tega opusa, o umetniku pa je v Repanškovi galeriji govoril tudi direktor mednarodnega grafičnega centra, Zoran Kržišnik.

V kulturnem delu programa so nastopali člani moškega pevskega zbora »Solidarnost« in godalni kvartet pod vodstvom Tomaža Habeta. Slednji je namreč naredil tekstovno in glasbeno opremo za video posnetek poti spominov NOB (odprte prav tako za občinski praznik), ki je še posebej popestril slavnostno sejo v Repanškovi galeriji.

ROMANA GRČAR

Konec julija odprti prenovljeni bazen je v dolgem vročinskem valu dobro služil svojemu namenu. Kamničani so bili zadovoljni z njim, kot tudi s priročnim bifejem »Lučka« ob njem. Le zgodnja ura (18.) zapiranja jih je malo motila.

● Iz domžalskega občinskega poročevalca

Ob 45-letnici ustanovitve Šlandrove brigade

Ustanovitev VI. SNOUB Slavka Šlandra 6. avgusta 1943 na Špiku nad Blagovico iz treh bataljonov dotedanjega Kamniško-savinjskega odreda je bila rezultat uspešnega razvoja narodnoosvobodilnega gibanja spomladi 1943, zlasti na zahodnih območjih IV. štajerske operativne cone. Brigadni politični komisar Mitja Ribičič-Ciril je na slovesnosti na Špiku poudaril, da je ustanovitev prve gibljive enote na območju IV. operativne cone pomembna vojaška prelomnica, ki omogoča prehod na večje vojaške akcije, na drugi strani pa bo brigada s svojo aktivnostjo tudi vplivala na okrepitev samozavesti in pripravljenosti ljudi, da se kljub hudemu nemškemu nasilju množično vključijo v Osvobodilno fronto. Ustanovitev Šlandrove brigade je bila torej eden pomembnih teme-

jev za razmah narodnoosvobodilnega gibanja na Štajerskem in v kamniškem okrožju. Glavni štab NOV in PO Slovenije je glede na pričakovano kapitulacijo italijanske vojske ukazal Šlandrovi brigadi, naj se vključi v XV. divizijo na Dolenjskem. Po hudih bojih v drugi polovici avgusta 1943, zlasti na Moravškem, so Šlandrovci svojo prvo bojno nalogo uspešno izpolnili in se prebili na Dolenjsko. Tu so nato sodelovali pri osvoboditvi Novega mesta, razoroževanju italijanske vojske, izvajanju množične mobilizacije v NOV in nato pri zavarovanju osvobojenega ozemlja pred prvimi nemškimi vdori. Brigada je te svoje naloge izpolnila tako uspešno, da jo je glavni štab NOV in POS razglasil za udarno.

MIRO STIPLOVŠEK

Politična šola OK ZKS

Nujno je stalno usposabljanje

Pred koncem polletja se je v Kamniku končalo dvo in pol mesečno idejnopolično usposabljanje članov občinskega komiteja ZKS, predsednikov komisij in nekaterih sekretarjev osnovnih organizacij ZK.

Občinsko politično šolo je obiskovalo petinajset udeležencev. Program šole je obsegal 20 tematskih predavanj in razgovorov, ki so jih vodili znani družbe-

nopolitični delavci in gospodarstveniki.

Po mnenju udeležencev so bile izbrane teme glede na to, da so bile aktualizirane s sodobnimi družbenimi procesi, zelo zanimive in so pomenile dobro podlago za razširitev pogledov na aktualna družbena dogajanja pri nas in za uspešnejše delo v organizacijah in organih zveze komunistov.

Udeleženci so zelo aktivno posegli pri pogovorih o gospodar-

Letošnji državni odlikovanci: red zaslug za narod s srebrno zvezdo – Marta Žerko, Anka Hubad, Ivan Nograšek; red dela s srebrnim vencem – Maks Humar, Rozalija Jagodic, Melita Matičič, Francka Repnik, Ana Trobevšek; medalja dela – Marija Jatič in Kristina Jereb.

»Kako lepo se je peljati po novem asfaltu«. Prva sta zastavila predsednik izvršnega sveta in skupščine občine Kamnik, ko sta se izpred večnamenskega prostora KS Volčji potok s fijkarjem odpeljala na slavnostno sejo v Rudnik.

Velika, prelepa, zračna, prostorna nova pošta Bakovnik na Duplici je odprta od 27. julija, in takoj ob 9. uri je bila že polna strank. V tistem času je bila odprta tudi razstava filatelističnega društva Kamnik.

BORCI NOV IN AKTIVISTI OF MLADINCI IN OBČANI PREBERITE TUDI TOLE

OBVESTILO

18. septembra 1988 ob 10. uri bo v Moravčah (občina Domžale) srečanje borcev enot Šlandrove in Zidanske brigade, Kamniško-Zasavskega odreda in aktivistov Kamniškega, Litiškega in Zasavskega okrožja. Vabljeni na srečanje!

Občinski odbor ZZB NOV
Kamnik

Pot spominov NOB občine Kamnik

Na Dan vstaje so krenili na pot prvi pohodniki, po poti spominov NOV občine Kamnik. Po večletnih pripravah in intenzivnem delu je občinski odbor ZZB NOV Kamnik odprl spominsko pot. Po njej bodo hodili stari in mladi, ki so se odločili, da bodo sledili spominom iz časa NOB. Pot spominov bo tudi priložnost za obujanje tradicij NOB in obiskovanje krajev, kjer so se v ne tako davni preteklosti odigrali pomembni dogodki. Padale so žrtve pod streli okupatorja, borile so se enote NOV s sovražnikom in posamezniki so se hrabro upirali zavejalcu.

Kar precej ljudi se je zbralo na dvorišču Titana, kjer je občinski odbor ZZB NOV Kamnik izročil to pot svojemu namenu. Predsednik OO ZZB NOV Janez Prezelj, je v pozdravnem nagovoru utemeljil potrebo in zamisel o spominski poti. V spominsko knjigo so se vpisali prvi pohodniki in vtisnili prvi žig. Kmalu zatem je odšla skupina pohodnikov na otvoritveno pot. Vsi udeleženci slovesnosti so pospremili pohodno skupino do spominske-

ga obeležja pri brvi čez Bistrico, kjer so padli prvi skojevci.

Pot spominov NOB občine Kamnik, bo po besedah predsednika ZZB NOV občine Kamnik privabila veliko pohodnikov, ki bodo preskušali na tej poti svoje fizične zmogljivosti in obujali pri posameznih obeležjih spomine, na hude čase, ki jih je preživljalo naše ljudstvo med osvobodilno vojno. Ta pot bo zlasti šolski mladini v pomoč pri uri zgodovine, da bi razumeli in globlje dojele revolucionarno obdobje 1941–1945.

Med prebivalci Kamnika in v širši okolici je veliko zanimanja, da bi to skoraj 140 km dolgo pot prehodili še letos oziroma v naslednjih letih.

Vsi, ki bodo prehodili celo pot in vtisnili vse žige na kontrolnih točkah, bodo ob zaključku poti prejeli lepe spominske značke. Dnevnikote poti spominov NOB občine Kamnik je mogoče kupiti na sedežu občinskega odbora ZZB NOV Kamnik, v Turističnem društvu in v knjigarni Kočne Kamnik.

STANE SIMŠIČ

V blejski modni hiši tudi Svilanit in Ideja

Na Mlinem na Bledu so v začetku avgusta odprli novo modno hišo Pristava Bled, kjer ima svoje prodajalne 18 slovenskih tekstilnih in usnjarskih delovnih organizacij ter Jugoeksport iz Beograda. Med njimi sta z nekaj sto kvadrati razstavno-prodajnega prostora udeleženi tudi delovni organizaciji iz naše občine: Svilanit in Ideja. Otvoritve obnovljenih Dvorskih garaž, kot jim pravijo domačini, so se udeležili tudi predstavniki našega gospodarskega in družbenopolitičnega življenja. Poslojce je republiški izvršni svet lani predal v upravljanje Almiri, ki je k sodelovanju pritegnila številne organizacije. Poleg Svilanita in Ideje je bil v začetku »v igri« tudi Utok, ki pa je kasneje odstopil zaradi pomanjkanja denarja. Zaradi uglednega prostora (in tudi zaradi bližine meje) si kamniški delovni organizaciji na Bledu obetata veliko prometa. Po otvoritvi modne hiše je bila tudi bogata modna revija.

Foto: R. GRČAR

Notranjost Svilanitove trgovine na Bledu. Po zadnjih podatkih gredo njihovi artikli tam izredno dobro v promet.

Svilanitovi plašči so bili na modni reviji prvi na sporedu.

25 let dupliške Jate

Dve jajci za kepico sladoleda

V začetku šestdesetih let je bila gradnja vseh vrst farm (govejih, prašičjih, kokošjih) v razcvetu. V tistem obdobju je nastala tudi dupliška farma. Je ena najboljših v Jugoslaviji, zato je najtudi za zgled strokovnjakom in protokolarni obiski so se vrstili dan za dnem.

Delovno organizacijo Jata se stavlja dva tozda: Meso in Reja. Ena od organizacijskih enot tozda Reja je farma na Duplici, ki v teh dneh praznuje 25 let svojega obstoja. O njenem razvoju smo se pogovarjali z diplomiranim inženirjem agronomije Alojzom Matjanom, vodjo dupliške farme, ki v tej organizaciji dela že 23 let.

Dupliška farma ima svoja delovišča še v Srednji vasi, Komeni, Križu, Potoku, Drnovem, Martinji vasi, Črnelem, Dobu in Horjulu – vse našeto so njeni proizvodni hlevi. Tam torej vzrejajo oziroma prirejajo valilna jajca. Na farmi se tako v poklicnem žargonu govori o liniji valilnih in liniji jedilnih jajc.

Dupliška farma se razteza na 23.000 kvadratnih metrih, obsega pa 14 kokošnjakov hangerskega tipa. Obenem je to tudi prva farma, ki je bila narejena namenoma za perutnino.

Vodja organizacijske enote na Duplici Alojz Matjan nam je povedal, da je v njej 90 zaposlenih. Večinoma so perutinarji, pa še tehniki, soferji in agronomi.

Sicer pa dupliška farma z vsemi svojimi okoliškimi enotami obsega skoraj 10 hektarov pokritih kokošnjakov, nekaj od njih je tudi kooperacijskih (Agraria Brežice, KZ Črnomelj, Novo mesto, Litija, Kmetijski kombinat Šmarje pri Jelšah). V vseh

naštetih farmah vzrejajo kokoši – podmladek za vzrejo valilnih in jedilnih jajc.

V dupliških kokošnjakih je približno 246.000 kokoši, letna proizvodnja pa je od 52 do 53 milijonov jedilnih jajc. Proizvodnja je sezonsko usmerjena. V prvi polovici leta je nižja, v drugi pa je jajc bistveno več.

»To je predvsem odvisno od tega, kako si pripravimo jate. Nihanje proizvodnje nam seveda narekuje tržišče. 21. januarja je Neža, ko po domačih kurnikih kokoši ne nesejo najbolje. Sicer pa je pri nas proizvodnja popolnoma avtomatizirana – kokošnjaki so brez oken, tako da v njih ni dnevne svetlobe. Kokoši torej živijo pri umetni svetlobi in z regulacijo svetlobe (takoimenovani osvetlitveni program) jim lahko umetno krajšamo oziroma podaljšujemo dan. Avtomatsko je tudi hlajenje v hlevih. Z osvetlitvenim programom kokošim od 18. tedna starosti svetlobo zmanjšujemo, od 19. tedna dalje pa svetlobo podaljšujemo do 16 ur,« nam je pripovedoval Alojz Matjan. Dodal je, da iz njihovih hlevov dnevno pride od 80 do 150 tisoč jajc. Proizvodna linija, kot smo že omenili, je popolno-

ma avtomatizirana – od hranjenja, napajanja, osvetlitve, zračenja, odstranjevanja fekalij. Sicer pa kokoši gnoj sprosti odvažajo kmetje, nekaj pa ga na farmi pakirajo v vrečke za maloprodajo. Sogovornik nam je zagotovil, da so jajca pri njih zagotovo dnevno sveža, ker pa se na našem tržišču pojavljajo jajca vseh vrst, so se odločili za ponovno žigosanje Jatinih jajc.

»Borimo se za kakovost, hočemo biti najboljši. To nam potrjuje že dolgoletno sodelovanje s kliničnim centrom,« ponosno dodaja. Že dolgo pa ne velja, da so sveža in rumena samo kmečja jajca. Kolikokrat se je zgodilo, da so pod imenom »domača« prodajali na trgu njihova jajca. No, tega od ponovnega žigosanja dalje ne bo več mogoče delati. Na farmi pa se je že oglasilo nekaj ženic, ki so nad to pridobitvijo odkrito nergale.

Jajca na dupliški farmi razvrščajo po utežnih razredih, potem jih dokončno pakirajo za trgovino, kamor prihajajo stara največ tri dni. Cena jajc se sedaj prosto oblikuje, dražijo pa se v glavnem zaradi dvigovanja cen surovin. Kljub vsemu pa je trenutna cena jajca (okrog 250 dinarjev) kar

smešna v primerjavi, na primer, s kepico sladoleda, ki stane 500 dinarjev.

»Včasih so nam nekateri očitali, da imamo sako življenjske pogoje v naših kokošnjakih. Prav nasprotno, pogoje venomer izboljšujemo, če ne, kokoši vendar ne bi nesle vedno več! Ljudje, ki smo že več desetletij v tem poslu, smo le še večji ljubitelji živali, ne pa, da bi pristajali na njihovo mučenje. Glede potrošnje jajc smo v Sloveniji še vedno daleč za razvitim zahodom. Naši načrti za nadaljnji razvoj farme so v glavnem v še večji kontroli teže živali (lažje kokoši manj pojedjo, imajo pa tudi boljšo kondicijo, ki jo pri nešji jajci še kako potrebujejo), prizadevali si bodo zmanjšati porabo krme, obnovili bomo tudi obstoječe hleve. Počasi bi tako z 246 tisoč kokoši prešli na 270 tisoč ali celo na 290 tisoč kokoši v hlevih na Duplici. Povečali bomo produktivnost in obnovili strojni park,« je o načrtih pripovedoval Alojz Matjan. Sicer pa farma na Duplici doseže v deležu dohodka približno 37–38 odstotkov dohodka tozda. Del prihodka si pridobijo tudi od prodaje gnoja in enoletnih piščancev.

ROMANA GRČAR

Dupliška farma je popolnoma avtomatizirana, kljub temu pa s kokošmi ne ravna nehumano, kot nekateri mislijo. Nasprotno! Imajo zelo dobre življenjske pogoje, pa tudi hrana ni »umetna«, kot nekateri mislijo. Alojz Matjan »živi« z njimi že 23 let.

Na Duplici vsak dan odpremo 80 do 150 tisoč svežih jajčk.

Odmevi, polemike, kritična mnenja...

Dva kamniška čudeža

V 19. številki Mladine, ki je izšla letos 13. maja, je bila objavljena na notranji strani ovitka skica Slovenije z oznakami za onesnaženost voda in zraka za čas 1987–1988. Pomeni, da so podatki sveži. Karto je izdelal Hidrometeorološki zavod Slovenije.

Med ogledovanjem te karte in primerjanjem podatkov v njej sta se mi pokazala dva zanimiva za Kamnik, in ki se mi zdita čudežna.

Prvi čudež je Kamniška Bistrica od izvira pa nekje do Stahovice s prvotno čistostjo vode.

Drugi čudež je pa nerazumljiva onesnaženost zraka v Kamniku.

Označili so jo s predzadnjim, tretjim razredom onesnaženosti. Bolj onesnažen zrak je le v velikih mestih in tam, kjer je velika industrija.

Ta dva čudeža hodita za mano in mi ne dasta miru. Na koncu me je zlomilo in ju moram naložiti na glavo še ostalim Kamničanom.

Najprej o vodi. Zanimivo je, da je voda prvega kakovostnega razreda v Sloveniji edino še ob izviru Soče, Save, naše Bistrice in Savinje. Mislim, da je to izjemna čast za Kamnik in silna odgovornost pred bodočimi rodovi. Ali bo Kamnik zbral toliko moči, volje in odločnosti, da bo očeval ta tako dragocen biser za naslednji rod?

Bojim se, da smo v tem oziru precej medli. Nekaj opažam me podkrepljuje v tej trditvi. V jezercu ob izviru Bistrice je precej odpadkov, med njimi tudi takih, kakršnih turistih prav gotovo ne prinesejo seboj, da bi jih tam odvrgli. Pa še motijo ne nikogar. V dolino Bistrice je z znakom prepovedano voziti naftne derivate, pa te kljub temu visoko gori v dolini veselo pozdravi cev cisterne za kurilno olje. Po dolini rastejo nove hiše brez kanalizacije. Kako zanesljive so greznice pa vsi vemo. Tisoč in več ljudi se zbere ob določenih prilikah v Bistrici, pa težko verjamem, da je gori po sanitarni plati vse tako fino urejeno, da ne bi moglo priti do presenečenja. Tudi vi ste lahko opazili, da nekateri perejo avtomobile v Bistrici, pa nič zato. Na Veliko pPlanino gradimo cesto in vabimo ob vsaki priliki čim več obiskovalcev. Poskušam verjeti, da so tisti, ki to delajo, prav gotovo poskrbeli za vse predhodne higienske ukrepe, da ne bi pricurljala sčasoma vsa nesnaga z Velike planine po luknjičastem hribovju v Bistrico in v naš vodo, ki zajem vodo prav tam. Radi se pohvalimo, da imamo odlično pitno vodo, česar marsikje nimajo. V tem navdušenju ne smemo pozabiti, da nas majhna nepazljivost lahko še kako kaznuje.

Predlagam, da bi vso dolino Bistrice z njenim povirjem proglasili za varovano območje, s točnimi pravili obnašanja v njej in uvedli nadzor nad izvajanjem. Drugi predlog dajem, da bi vtaknili nekam program, v katerem bi se obvezali v določenem času zmanjšati onesnaženost Bistrice od Stahovice do izvoda iz Kamnika za en razred kakovosti, to je od sedanjega, ki je med tretjim in četrtnim, na tistega, ki bi bil med drugim in tretjim. Moram pripomniti, da tovarna, katero sedaj gradijo na bregu Bistrice v Stranjah, prav gotovo ne bo prav nič prispevala tej pobudi.

Da je zrak v Kamniku zlasti pozimi onesnažen še pa še, vemo prav vsi, ki tu živimo. Grdobija se vali iz tovarniških dimnikov leto in dan, pozimi se jim pridružijo še dimniki gospodinjstev. Takrat se stvori, ob določenih vremenskih pogojih, nad mestom pokrov dima, ki se prav počasi premika proti Stranjam. Posledice so lepo vidne na mladih smrečkah na žalskem hribu. Na ljudeh posledice niso tako očitne in so težje dokazljive, pa se zaradi tega ne sekiramo. Tudi naslednjo zimo ne bo nič boljše, kar potrjuje količina in kakovost premoja v skladišču Kuriva, ki je pripravljeno za porabo v gospodinjstvih. Rad bi opozoril šolnike, da naj ne bi prirejali smučarskih tekmovalov na Poljanah, kadar so klimatske razmere tam nemožne.

Kristno bi bilo vprašati Jeseničane, kaj so storili, da je zrak pri njih samo toliko onesnažen kot pri nas. Pa še to bi jih bilo vredno vprašati, kako je mogoče, da je Sava pod Jesenicami za razred in pol čistejša kot Bistrica, ko zapusti Kamnik.

Kličem občino z vsemi njenimi organi, politične organizacije, ribiče, lovce, gozdarje, planince, turistično organizacijo in sploh vse, ki imajo voljo, moč, sredstva in podobne vrline, da storijo kolikor je v njihovi moči, da bi očevali tisto, kar imamo dobrega in popravili tisto, kar imamo slabe. Zapisane reči se očuvajo naslednjim rodovom. Ti jih berejo in presojo in ocenjuje ukrepe svojih dedov.

Zapis izpred sto in več let nam sporoča, da so kamniški birtje izposlovali od mestnih mož drastičen ukrep. Zasuli so namreč vodnjak sredi mesta, da se okoliščani, kadar pridejo po opravkih v mesto ne bi nacejali tam z vodo, ampak s pijačo, katere je bilo dovolj v birtijah. Ni pa napisano, kako in koliko so si birtje s tem opomogli.

Ko to danes beremo, si mislimo svoje, kakor si bodo mislili tudi tisti, ki bodo nekoč brali o našem obnašanju.

dr. Kirn Milan

Tudi to se dogaja

Za odprtje lokala, pa četudi je to samo bife, je poleg ostalega, potrebno zagotoviti tudi sanitarije. Takšni predpisi v kamniški občini veljajo verjetno samo za zasebni sektor, čeprav menim, da bi bilo prav, ko bi bili splošno veljavni. Sanitarni inšpektor bi

moral v takšnih primerih ukrepati. Konkretno: Gre za bife, ki je sestavni del samopostrežne trgovine Kočna v Srednji vasi. Ta trgovina (seveda z bifejem) je odprta že najmanj 20 let in je najbrž priposestvovala pravico, da njen bife posluje brez WC-ja za žejne obiskovalce. Nerodnost je še toliko večja, ker je delovni čas od 7. do 19. ure, torej v času dnevne svetlobe, in se žejni obiskovalci bifeja, ki bi predelano tekočino radi oddali, ne morejo skriti v zavetje noči, pač pa morajo fiziološke potrebe opravljati za prvim vogalom, kar ni estetsko, še manj pa higiensko. Ker verjamem, da Kočna nima denarja za nedonosne naložbe v infrastrukturo, predlagam cenejšo, pa kljub temu še sprejemljivo rešitev: postavi naj vsaj poljski WC, takšnega, kakršnega postavi vsak graditelj na gradbišču, dokler zadeve trajno ne uredi.

V skorajšnji rešitev te nerodnosti ne verjamem, čeprav se o aktualnosti tematike lahko prepriča vsak obiskovalec, ki v popoldanskih delavnih urah zaide v ta del Tuhijske doline.

Da takšni protestni prispevki ne rodijo sadov, lahko ugotovi vsakdo, ki zaide v prostore ZD Kamnik, kjer je način za oddajo urina za laboratorjski pregled še vedno »funkcionalno in higienično« rešen, predvsem za ženske.

POLULANA KOPRIVA

Kako Titan razmišlja o svojem razvoju

V trinajsti številki Kamniškega občana sta »ob načrtovanih Titanovih investicijah razmišljala« občana Jože in Tone. Žal sta svojo misel razpredala ob polovičnih, neuradnih in nepreverjenih informacijah, zato so jima misli pač ušle na področje podtikanja, predvidevanja, obstojanja. Ker menimo, da nista mislila delati zgage, ampak sta samo dala svoj malo prezgodnji prispevek k obravnavam določenih stvari, se nočemo spuščati v polemiko z njunimi neresničnimi navedbami. Vseeno pa objavljamo naslednjo informacijo, da ne bi po nepotrebnem burkali duhov:

1. Z »REGULACIJSKO-ZAZIDALNIM NAČRTOM INDUSTRIJSKE CONE V KAMNIKU« iz maja 1968 je bilo celotno območje od Titana na vzhodu, Kovinarske ceste na severu, Ljubljanske ceste na zahodu in obvoznice na jugu namenjeno za proizvodnjo. Nikjer na tem območju ni bila predvidena ohranitev stanovanjskih površin. Torej

so bile že takrat tiste tri hiše, o katerih govori Jože, poleg ostalih sedem, predvidene za rušenje.

2. Z »DOLGOROČNIM PLANOM RAZVOJA OBČINE KAMNIK« iz leta 1988 je območje od Titana na vzhodu, Kovinarske ceste na severu, Svita in Donita na jugu, z izjemo približno 40 do 50 m širokega pasu ob Ljubljanski cesti, določeno za obrt v južnem delu – zahodno od ulice Podlimbarskega, vzhodno od ulice Podlimbarskega, v južnem delu in v severnem delu pa za industrijo.

3. V delovni organizaciji Titan smo lani sklenili pogodbo za izdelavo zazidalnega načrta za območje B 7, ki je med Kamniško Bistrico na vzhodu, Kovinarsko cesto na severu, Ljubljansko cesto in Podlimbarskega ulico na zahodu in Svitom na jugu.

4. Zazidalni načrt za to območje je torej še v izdelavi, zato je še prezgodaj trditi, da bo nekdo stanoval zaradi porušenih stanovanjskih hiš v bloku, drugi pa se bo vozil v avtomobilu.

5. Glede varstva okolja pa samo to, da se tudi v Titanu vedno bolj zavedamo pomembnosti zdravega okolja, tako delovnega kot tudi bivalnega. Da bi vsaj v Kamniku malo izboljšali ozračje, ne topimo železa več z izgorvanjem kosa, ampak z elektriko. Predvidevamo pa še druge ekološke izboljšave.

6. Ko bo zazidalni načrt izdelan, bo javno razgrnjen. Takrat pa bodo vse argumentirane pripombe in dopolnila močno zašle. Tudi v Titanu nam gre za to, da bi zemljišče čim bolj racionalno izkoristili in obstoječe objekte čim manj rušili. K temu pa brez dvoma pripomore dolgoročno načrtovanje.

No, vseeno sta Tone, posebno pa še Jože, že prej dobrodošla v Titanu na pogovor in izmenjavo misli, kako najbolj racionalno uporabiti ta košček slovenske zemlje.

Bojan Pollak, TITAN

Pritožba

S pomočjo Kamniškega občana bi rada opozorila obiskovalce Kino doma Duplica, naj bodo pozorni na to, če se naslov filma, ki je objavljen na plakatih, ujema z dejansko predvajanim filmom. V četrtek, 21. 7. naj bi bil na sporedu film Zlati deček, namesto njega pa smo videli prvi del Policijske akademije. Razočarani obiskovalci nismo bili deležni nobenega pojasnila, kaj šele povrnitve denarja.

Ema Kemperl Mlinarska 6, Šmarca

Fotografije Franceta Steleta

V Stolovem Interieru na Duplici razstavlja vse poletje (od 24. junija do 16. septembra) črno-bele fotografije France Steleta, avtor mlajše generacije, ki deluje v svobodnem poklicu kot fotograf in oblikovalec pohištva. France Stele ne izstopa iz mlajše generacije slovenskih fotografov samo po tehnični kvaliteti in zrelosti svojih del, temveč tudi po obsežnosti svojega opusa, saj je del svojega bogatega fotografskega gradiva izdal v štirih knjigah, kar je svojevrsten fenomen za naše razmere, posebno še zaradi avtorjeve relativne mladosti. Knjigi »Triglav« (1987) in »Nalivi svetlobe« (1988) je izdal v samozaložbi ob delni pomoči nekaterih sponzorjev. »Grintavci« (1983) so izšli pri Državni založbi Slovenije, v knjigi »Bodi svetloba« (1987) pa je soavtor.

Fotografije Franceta Steleta nadaljujejo bogato klasično, predvsem tudi krajinsko izročilo slovenske fotografije. To žlahtno, v najboljšem pomenu besede »klasično« fotografsko ustvarjanje potrjuje tudi izbor obrtnarjeve tehnike, ki se v času barvne fotografije lahko zdi svojiski anahronizem. Vendar se da določene efekte, svojsko eleganco, grafizme struktur, igro svetlob in senc; pa tudi eksperimentalno moč, asketsko nadčasovnost ali psihološko poglobljenost doseči le v črno-belem. Večina Steletovega fotografskega gradiva obsega romantični svet planin in vrhov, kjer

kot tenkočuten opazovalec posreduje svojska razpoloženja in doživlja. Zanima ga bogastvo oblik in struktur gorskega sveta, od drobnih detajlov do veličastnih pogledov, ki jih nudijo le gore. Ohranja pa nam v sliki tudi lepoto etničnih in etnografskih značilnosti planinskega sveta. Veje pa iz teh fotografij tudi nastajajo za nekim izginjajočim svetom, ki ga neusmiljeno izpodriva industrijska civilizacija.

Ker je Stele po šolski izobrazbi lesar, ga še posebno privlači struktura lesa. Detajli in izseki iz gradbenih elementov lesenih koč, pastirskih stanov, pa tudi deli odmrlih dreves in viharikov dobijo skozi fotografijo s svojo fantastično strukturo povsem novo grafično podobo, nekatere bi lahko imenovali kar fotografije-grafike.

Na pričujoči razstavi pa se Stele predstavlja tudi kot več in izboren portretist. Portreti so ali gradbeni etnografsko scenarijo v ozadju ali povsem približani kameri, postavljeni predvsem v »an face«. V prvem primeru izražajo etnično preokleto portretiranja, v drugem pa predvsem njegovo psihološko karakterizacijo. Tudi v portretih igrajo važno vlogo strukture (las, kože) in pa svetlotemni kontrast. Z uporabo različnih znatnih filmov pa pridobijo dramatičnejše sence in neko eksperimentalno »zabrisanost«, ki je sicer človekovemu pogledu neznan.

DUŠAN LIPOVEC

Ena izmed prvih fotografij Mešanega študentskega pevskega zbora Kamnik...

Mešani pevski zbor Cantemus v sedanji zasedbi.

Ob desetletnici MŠPZ Kamnik

Cantemus! Pojmo!

Tudi za pevce velja, da pripada bodočnost mladim in pogumnim. Tega se zavedajo tudi mladi pevci Mešanega študentskega pevskega zbora, ki so svojo ljubezen in veselje do dobrega zborovskega petja izrazili tudi z novim imenom Mešani pevski zbor CANTEMUS.

Mladi kolektiv, ki je letos zaključil svojo deseto sezono, je na prehajajočem pot lahko resnično ponosen. Pevci so s svojim delom krepko presežili občinsko povprečje in se pomerili in uspeli v zahtevnejši konkurenci. To je vsekakor tista usmeritev, ki ji bomo morali dati večjo težo pri vrednotenju dela kulturnih organizacij. Za pevke zbere to pomeni, da morajo nastopati na radijskih tekmovanjih pevskega zbora, da se preizkusijo na zahtevnejših tekmovanjih (»Naša pesem« v Mariboru) in da snemajo za radio in televizijo.

Dejstvo je, da imajo zbori v Ljubljani, Mariboru, Celju in Kranju boljše možnosti za delo, ki s kamniško danostjo niso primerljive. Zato pa imajo uspehi zborov iz Prevalj, Šentjurja, Jesenice, Cerklje, ... in tudi Kamnika še večjo vrednost, kadar se uspejo uvrstiti med najboljše.

Za Mešani študentski pevski zbor iz Kamnika lahko ugotovimo, da je v preteklih letih:

— posnel pesmi za celovški in ljubljanski radio;

— na radijskih tekmovanjih amaterskih pevskega zbora dosegel drugo in tretje mesto;

— dvakrat prislužil srebrno plaketo mesta Maribor.

Med največje uspehe pa lahko štejemo, da so zborovodje v desetih letih vzgojili prek stopenj mladih pevcev. Mnogi med njimi nadaljujejo svojo pevsko pot v renomiranih zborih.

kazal, kaj zmore. S studioznim pristopom in temeljitim glasbenim znanjem je z mladimi pevci pripravil tehtno izbrano program, ki vsebuje pesmi različnih stilov — od klasične do sodobnih zborovskih stvaritev. Za Janeza Klobčarja je značilno, da s pravo mero, slogovno pravilnostjo ter preciznim in prikupnim dirigiranjem zadovolji strokovnjake,

Mešani pevski zbor

CANTEMUS

vabi v svoje vrste nove pevke in pevce. Nove člane sprejemamo vsak ponedeljek v septembru od 20. do 20.30 v dvorani Glasbene šole v Kamniku.

GROMOGLASNI IN NEŽNOZVENEČI, NE SKRIVAJTE SVOJIH TALENTOV V KOPALNICE IN MED GOSTILNIŠKE ZIDOVE!

Ljubitelji zborovskega petja smo lahko veseli, da je v Kamniku zrasel mlad in kvaliteten zbor, ki se ne zadovoljuje z uspehi na »domačem dvorišču«. Po drugi strani pa ta zbor pripravi vsako leto domači publiki zahteven celovečerni program (ali celo dva!) in sodeluje povsod, kjer ga potrebujejo.

Uspehi zadnjih let so tesno povezani z delom zborovodje Janeza Klobčarja. Izvrstni profesionalni glasbenik — violinist je tudi na zborovskem področju do-

svoje pevce in tudi širše občinstvo.

V jubilejnem letu je MSPZ poleg letnega koncepta, ki ga je izvedel v Kamniku, Kranju in Škofji Loki in ga tudi posnel za Radio Ljubljana, sodeloval pri recitalu slovenske ljudske lirike za Dan republike in na novoletnih koncertih s simfoničnim orkestrom Domžale-Kamnik. Bogato vsebino desetega leta delovanja so dopolnili še številni nastopi za srednješolce, upokojenke, na revijah pevskega zbora ob-

čine Kamnik in gorenjskih pevskega zbora, na pevskem taboru v Šentvidu pri Stični in drugi priložnostni nastopi.

Cantemus! Pojmo! Lepo ime so si izbrali mladi pevci, ki častno nadaljujejo kamniško pevsko tradicijo. Le-to so pred stodvajsetimi leti začeli pevci pevskega zbora narodne čitalnice v Kamniku, ki so imeli svoj prvi uradni nastop tretjega oktobra 1868 v društvenih prostorih. Pod vodstvom zborovodje Jožeta Filca so nastopili: Andrej Grčar, Boštjan Matičič, Gregor Slabajna, Matej Penko, Anton Stadler, Jože Jeglič, Juri Adlešič, Janez Potočnik, Franc Rode in Matija Ozbič. Morda je v njih še živelo izročilo kamniške glasbene preteklosti Janeza Krstnika Dolarja in Jakoba Zupana, ki je na Šutni skladal prvo slovensko opero. Kdo ve?

Dovolj zgodovine! Opozorili smo le na korenine, iz katerih se napaja tudi pesem današnjih pevskega zbora. Mladini pa zaželimo zdrave, lepe in ubrane glasove, napredek ter mnogo uspehov v drugi »desetletki«!

JANEZ MAJCENOVIČ

Hladilno omaro, hladilnik in žensko kolo prodam. Sitar, Klavčičeva 3, Kamnik.

Inštruiram matematiko, fiziko, kemijo in kemijsko računstvo za osnovno in vse srednje šole. Telefon 831-597, zvečer.

Živalski svet Janeza Boljke

Vzporedno z slovesnostmi ob občinskem prazniku je v avgustu razstavljal v galeriji Repanšek na Rudniku pri Radomljah eden naših najpomembnejših sodobnih likovnih ustvarjalcev, kipar, grafik in slikar Janez Boljka. Tudi njegov rod izhaja iz Kamnika, saj je nečak našega velikega slikarja, pokojnega Miše Maleša.

Janez Boljka že od študijskih let ustvarja svoje živali, pravzaprav svojske živalske metafore. Tako je nastal bogat opus njegovega živalskega sveta v bronu

Vzporedno s kiparstvom je motivno sorodna tudi Boljkina grafika. To so sitotiski, ki kažejo zgroženost pred stehziranim, brezdušnim svetom prihodnosti, portretne podobe in živalski obrabi.

Boljkin umetniški opus je širok in raznovrsten, vendar pa v glavnih smereh enovit in dosleden: spet in spet se vrača v svet svojih živali. Sicer pa niso tako redki ustvarjalci, ki so velik del svojega opusa posvetili upodabljanju živali, predvsem kiparju Luju Vo-

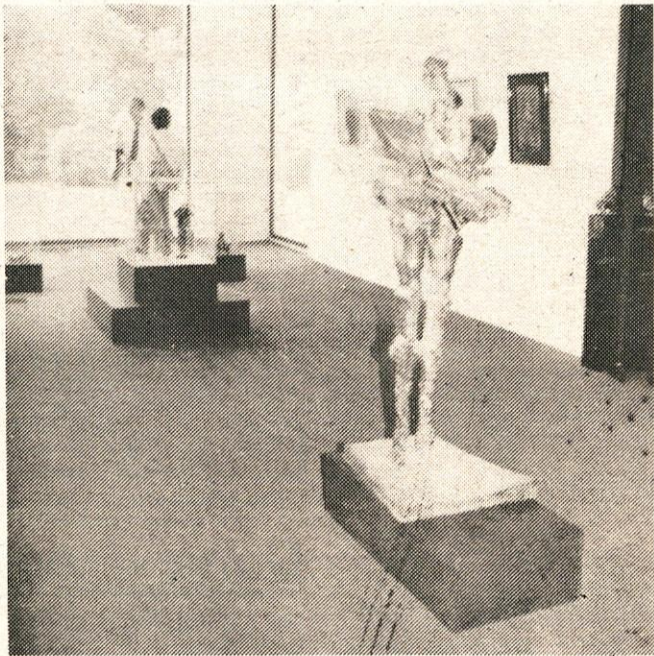

Foto: R. GRČAR

(opice, konji in jezdeci, nosorogi, biki in druge živali) in grafiki.

Nič manj pa ni pomemben drugi del Boljkine dejavnosti, to je figurativna (Ribničnik, Deseti brat) in portretna plastika (Cankar, Jakopič). Predvsem pa se je Boljka posvetil dolgoletnemu študiju umetniške in človeške osebnosti Ivana Cankarja in ustvaril vrsto študij in osnutkov za njegov spomenik, ki zaradi različnih vzrokov žal ni bil postavljen, in številne slikarske portrete Cankarja v oljni tehniki.

DUŠAN LIPOVEC

Po tridesetih letih na prostem

Divji lovec

Kulturni utrinki so različni razsežnosti in različne svečave. Med letošnjimi poletnimi je prav gotovo treba pripisati na kamniškem Trgu prijateljstva vodilno vlogo amaterski postavitvi Divjega lovca, pa ne samo zato, ker je bila to ena izmed redkih popstritev poletne kulturne ponudbe. Kulturno društvo Miran Jarc iz Škočjana je pripeljalo v goste Finžgarjeva Divjega lovca, upriporjenega na veličastnih kulisah, v režiji predsednika društva Lojzeta Stražarja. Zatajilo ni niti kamniško meščansko občinstvo, tako da je šlo resnično za pravo kulturno poslastico na prostem.

Kdo ve, komu je to v čast ali v sramoto, toda Divji lovec je bil reklamiran kot domačijska igra kulturnega društva iz sosednje občine »po tridesetih letih zopet na prostem«. Starejši se še dobro spominjajo nekaterih odličnih domačih igralških skupin, ki so spravljale na svetlo — na primer v Komendi — čez poletje razkošne ljudske drame, od Miklova Zale do Desetega brata. Čas za takšno zasenjaško (beri zastojkarsko) delo je že zdavnaj zamrl, posebno čez poletje v kamniški občini, povsod pa vendarle ne. KD Miran Jarc je tudi letos popostrilo poletje z vrsto kulturnih in zabavnih prireditev, prvo mesto pa so dali Finžgarjevi igri. Tistemu, ki ni videl niti krstne predstavitve na Studencu pri Moravčah niti ene izmed dveh ponovitev, naj povem, da je bila ta ljudska igra predstavljena kot pravi spektakel na prostem, s kuliserijo, za katero je bilo potrebnih kar nekaj tovarnjakov in več dni zagnanega dela za postavitev, nastopalo je čez petdeset igralcev, vse skupaj je bilo zamišljeno kot kostumsko-pevska-plesno-muzikalna-govorna pred-

stava v najbolj zlahtnem pomenu besede.

Sorazmerno povprečno Finžgarjevo besedilo je bilo odlično nadgrajeno z raznovrstnimi drugimi posebnostmi, med katerimi je v množičnosti izstopala barvitost kostumov in veličastne scene Saše Kumpove, dosledna izpeljava jezikovne pretanjenosti v rokah Ane Mlakar, izredno funkcionalne vklapljenosti glasbenih vložkov Boruta Lesjaka, zborovske ubranosti vaških skupin pod vodstvom Mete Galienove, pod odrskimi svetlobami in sencami Marjana Jančarja, Mavricija Grošlja in Janeza Omahne, ob tonski dodelavi Marjana Prašnikarja. Lahko si predstavljamo, koliko dela je imela ob takšni množičnosti, pravih zborovskih prikazih dogajanja, vodja predstave Božena Jerman in koliko je moral vsem pomagati strokovni sodelavec predstave Marjan Breznik; izdelovalci scene Darko Stupica, Drago Gaberšek in Tone Kamin pa so tako in tako naredili delo, ki ga danes nikjer drugod skoraj ne zmorejo več.

V igri je bil seveda v ospredju

dramski trikotnik dveh fantov in dekleta, ki so ga uspešno postavili Janko Omaha, Franci Jasenc kot divji lovec in Brigita Jeretina. Osrednjo pozornost in tudi vlogo razsodnika pa je imel ves čas izredno spretno v rokah tako rekoč prava glavna oseba — vaški posebnež Tonček, ki ga je izredno všečno in prepričljivo upodobil Stane Maselj. Tudi vsi drugi akterji Finžgarjeve vasi so bili brezhibni in funkcionalno dobro izkoriščeni, od kmetov v gostilni do pastircev, lovcev, biričev, vaških fantov in deklet. Preseneča ubrano petje in igranje vaškega dueta, ki sta ga v kamniškem primeru predstavljala Milan Resnik in Tomaž Plahutnih, v odmoru pa je vzdušje preteklega stoletja pogolobil še peved Janez Majcenovič. Vseč mi je bil tudi France Stražar v vlogi pisatelja drame, posebno pa zadnji stavek, da je to dramo pač napisalo življenje, s čimer je predstava dobila globlji in še tehtnejši okvir.

Režiser Lojze Stražar Finžgarjeve drame ni posodabljal, kar je v zadnjem času pretirano v modi,

ampak je skušal na enkratni sceni potegniti iz vsakega prizora kar največ v smislu pripovedne retorike preteklega stoletja oz. časa ob prelomu zadnjega stoletja, z vsemi pozitivnimi otenki preteklosti in predanosti mačehi zemlji, usodni povezanosti ljudem z njo in z s krvočelnimi strastmi posameznikov. Dinamika predstave je bila ves čas brezhibna — zdi se, da na začetku celo prehitra — edina pripomba leti na sam konec, ko se glavna akterja, Janez in Majda, zrušita v prepad. Ta slika bi morala biti nekoliko bolj poudarjena, nekoliko močnejša, kajti prav zaradi nje je Finžgar napisal celotno igro. V celoti vzeta pa nam je Lojze Stražar dokazal, da je odličan režiser, ki sta mu kar najbližja kmečko življenje, ljubezen in sovraštvo naših prednikov, nekoliko enosmeren Finžgarjev žuga-joči prst.

Na koncu predstave je predsednik ZKO Kamnik tovariš Lipovšek izrazil zadovoljstvo, da so škočjanski amaterski igralci pripravili Kamničanom tako prijetno kulturno doživetje ter se predsedniku društva — predvsem pa režiserju — zahvalil za lep večer. Obiskovalci, »kamniški purgarji«, kot jih včasih nekoliko žaljivo ocenjujejo nekateri, tokrat sploh niso zatajili, kar je presenetilo tudi tiste, ki prisegajo samo na visoko kulturo, potem pa sami sedijo v na tri četrtine prazni dvorani. Nekajkrat sem pač iz radovednosti že sedel med njimi... Škočjanski igralci pa so tudi obema občinama in vsem kulturnim delavcem v njima, kamniškimi in domžalskimi, dokazali, da čas vendarle ni tako nenaklonjen poletnim predstavam, tudi takšnim s kmečko noto; hkrati pa tudi, da ni res, da danes noče nihče več delati na kulturnem področju zastoj. Morda bomo sliki njim po recept še prej kot čez trideset let...

IVAN SIVEC

Klopi, klopi

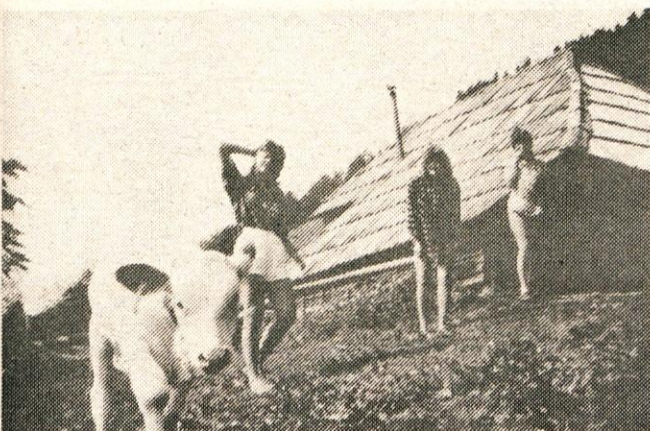
Med našimi občani opažamo vedno večji strah pred klopi. Številni iščejo zdravniško pomoč in nasvete, kako klop odstraniti in ali je klop »nevaren«.

V Sloveniji je klop dokaj razširjen. Živi na vlažnih mestih v mešanih gozdovih in njihovih obronkih z gosto nizko vegetacijo. Največ jih je na nadmorski višini okoli 600 metrov, nato se njihovo število z nadmorsko višino zmanjšuje in na višini 1600 metrov popolnoma izginejo. Klop se zadržuje na nizkem grmičevju, kjer potrpežljivo čaka, da pride mimo primeren gostitelj, kateremu bo sesal kri. Ima več razvojnih faz in v vsaki fazi mora za nadaljnji razvoj enkrat sesati kri. Ko se grm strese, se klop spusti na svojo žrtev (gozdna ali domača žival, človek). Na telesu najraje najde dele z mehkejšo tanjšo kožo (pazduhe, pregibi kolencev ali kolena, trebuh, itd.). Pri vgrizu porine svoj rilček globoko v kožo, kjer ga zasidra z dvema stranskima kavljema. Njegov ugriz ne povzroča bolečin, zato ga niti ne zaznamo. Tako prisesan klop popije veliko krvi, saj lahko poveča svojo velikost od 1,5 do 6 mm. Če ga ne odstranimo, odpade sam, ko se napije krvi. Če ga pa poskusimo nasilno odstraniti, ostane glava ali rilček v koži, kjer povzroča neprijetno gnojenje. Aktivnost klopa je odvisna tudi od temperature. Čez zimo otrpne, v aprilu se zbudi, največjo aktivnost kaže preko poletnih mesecev, ki počasi z jesenjo pojenja. Življenjsko pomembna za življenje klopa je vlaga, zato je v vlažnih in deževnih poletjih klopotov več. Čez zimo ga lahko dobimo v hlevu ali listju.

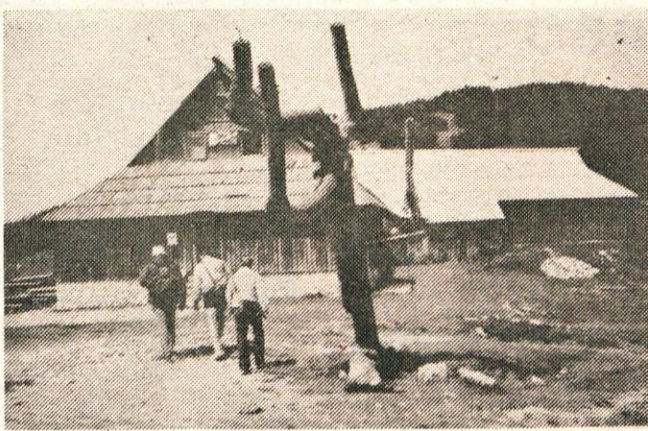
Klop je nevaren, ker je prenašalec povzročiteljev za človeka dveh nevarnih obolenj. To sta virusni meningitis (vnetje možganskih ovojnic in možgan) ter boreliozna ali Lyme bolezen, ki jo pa povzroča bakterija. Področje občine Kamnik spada med tiste predele, kjer je relativno dosti klopotov okuženih z virusom meningitisa. Vreda je s tem virusom okužen le 1 izmed nekaj 1000 klopotov. Prvi znaki meningitisa po vgrizu klopa, ki je bil okužen, se pojavijo šele po dobrem tednu, pa tja do 20 dni. Pri Lymevi bolezni pa od 3 pa tja do 32 dni po vgrizu klopa. Zato iščimo zdravniško pomoč, če se v prvih 30 dneh po vgrizu klopa pojavi vročinsko obolenje, ali pa je na mestu ugriza rdeč krog, ki se širi. Kako pa ravnati s klopi? Dobro je, če se pred odhodom v gozd ali za potok namažemo s primernim sredstvom, ki odganja mrčes, po prihodu iz gozda pa stuširamo ter pregledamo telo. V kolikor klopa prej odstranimo, je tudi nevarnost okužbe od morebiti okuženega klopa manjša. Odstranitev klopa lahko opravimo sami doma.

Na klop kanemo kapljico bencina, terpentina ali jedilnega olja ter prekrjemo z obližem za kakšno uro, da se klop zaduši. Potem z navadno pinceto previdno izvlečemo že mrtvega klopa. Po odstranitvi položimo na mesto vgriza za nekaj ur alkoholni obkladek. V kolikor je bila odstranitev klopa pravilna, ni potrebna zdravniška pomoč. Pomembno pa je, da ob morebitnem vročinskem obolenju v prvem mesecu po vgrizu klopa ali pa že opisanih spremembah na koži opozorimo zdravnika na klop.

Zdravstveni dom
Kamnik

Mojca, Mateja in Andreja preživljajo počitnice v družbi s teličkom in štiridesetimi kravami na Marjaninih njivah

Novi najemnik (Koderman) je prenovil drvarnico na Zelenem robu, kmalu pa bo tu tudi trgovina

Nazaj v planinski raj

Na Veliki planini je lušno tudi (ali za nekatere predvsem) poleti. Da to smučarsko središče ne živi le pozimi, smo se prepričali z obiskom planine v začetku avgusta. Srečevali smo majhne in velike pastirčke, naključne izletnike in ljubitelje oziroma lahko rečemo tudi zaljubljenca v Veliko planino, ki tam gori preživijo malodane vsak prosti trenutek.

Videli smo marsikaj novega (od kapelice do lepo zaraščenih smučarskih prog, ki so se v nasprotju s Krvavcem lepo vklopile v prelepo okolico te edinstvene planine). Videli smo nekaj novih planšarskih koč, in srečali dobre stare znance, bajtarje in planšarje, ki že več desetletij živijo in dihaajo s to lepoto. Pogovarjali smo se s tremi »korajznimi puncami«, ki na Marjaninih njivah vsako leto pasejo krave (40 jih imajo in enega telička) in za dobrot željen turist poskrbijo predvsem z vsakodnevno ponudbo slastnega kislega mleka. Mojca in Mateja s Črnicca ter Andreja iz Stranj obiskujejo srednjo agroživilsko šolo v Kamniku, doma so s kmetij in prav zato

njihova odločitev, da postanejo kmetijski tehnik, ni nič nenavadna. Na planini pasejo vsake počitnice, naredijo pa tudi po tri sire na teden.

Od Marjaninih njiv (ko smo se dodobra naučili kislega mleka, ki so nam ga ponudila simpatična dekleta) smo se odpravili do Gojske planine. Tam smo pozdravili malo manjše pastirčke in se ustavili pri Mali-Rezki iz Godiča, ki je na planini čez celo sezono in pase trinajst krav s telički. Njena proizvodnja sirov in ostalih mlečnih dobrot je še večja. Skrb za redno dobavo teh dobrot hotelu Šimnovca. Sicer pa nam je Rezka sama povedala, da jo obišče veliko turistov, in vsak od njih povpraša za sir ali kisl mleko.

Odpravili smo se naprej in nad planšarskim naseljem v Tihi dolini zagledali popolnoma novo kapelico, narejeno v planšarskem slogu, krito s skodlami. Kapelica Marije Snežne je bila uradno odprta 7. avgusta. Prvič so jo na Veliki planini postavili že leta 1938, Nemci pa so jo med vojno, 1942. leta, požgali. Kapelo so

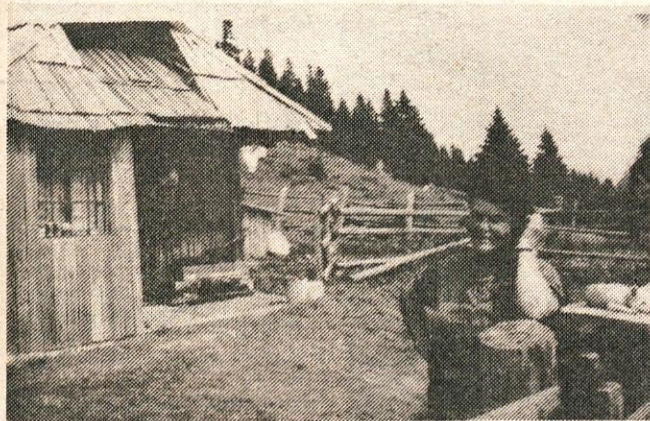
sedaj postavili s prostovoljnimi delom in prispevki Stranjanov, planšarjev, bajtarjev in stranjskih gasilcev. Namenjena je seveda stalnim in občasnim prebivalcem Gojske, Male in Velike planine. Ključ kapelice bodo lahko dobili tudi turisti in sicer od pastirjev v bližnjih kočah. Kapela Marije Snežne (v njej bodo do srede septembra maše, občasno pa tudi druge kulturne prireditve) je edinstvena te vrste v Evropi.

Iz planšarskega naselja smo se povzpeli proti Zelenemu robu, kjer so že od daleč zagledali s svežimi skodlami dograjeno kočico. Novi najemnik Šimnovca in Zelenega roba Janez Koderman (hčerka Regina vodi hotel Šimnovca) se je namreč odločil popraviti zanemarjeno drvarnico, kaj kmalu pa bo v prizidku Zelenega roba zažvela tudi priložnostna trgovina, kjer bodo prebivalci planšarskega naselja kupovali najnujnejše potrebščine. Malo boljše čase bodo po besedah novega najemnika doživela tudi stranišča, medtem ko bodo v Šimnovcu zamenjali vsa okna v pritličju in pohištvo v restavraciji.

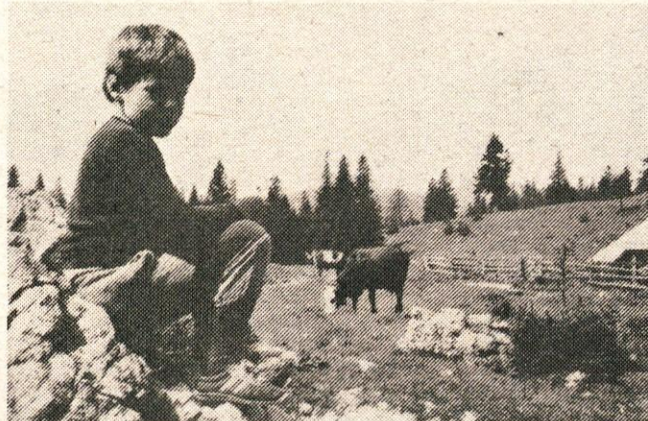
Velika planina je bila v letošnjih vročih julijskih in avgustovskih dneh še posebno privlačna. Turisti tam gori najdejo domačnost, mir, svež zrak in morda balzam za dušo in srce. A čeprav je v teh dneh mnogo turistov ubiralo njene poti, na Veliki planini pa letuje v bajtah tudi veliko delavcev iz kamniške in domžalske občine, pa Velika planina zasluži več! Še vedno v svetu ni tako popularna, kot bi lahko bila. Vsekakor je treba vzroke temu iskati v pomanjkanju reklame, to pa spet v organizaciji Velike planine nasploh. Vsekakor bi veljalo čimprej najti kompromis med interesi planšarjev, bajtarjev, gozdarjev, žičničarjev...

Čas zahteva tudi nove naložbe, za te pa ni denarja (in če bo zadeva še dolgo v rokah komunale, ga bržkone še ne bo kmalu). Na Veliki planini si želijo elektriko, vodo, več smučarskih prog, tekaške proge. Vendar razprava o tem zahteva resnejši pristop, pričujoč prispevek pa je želel biti le lahкотen zapis iz tega planinskega raja.

ROMANA GRČAR

Rezki z Gojske dela poleg krav in otrok družbo tudi psička Miša

»Nikomur jaz nisem na poti,« – pastirček z Gojske planine

Raznolikost v podobah

Postalo je že tradicija, da se v sklopu slovesnosti ob občinskem prazniku predstavi tudi likovnik s samostojno razstavo v razstavišču Veronika. Tokrat je razstavljal (od 25. 7. do 10. 8. 1988) v organizaciji ZKO Kamnik slikar Lojze Kalinšek, sicer zaposlen kot likovni pedagog.

Slike s pričujoče razstave bi lahko v grobem razdelili v dve kategoriji. V slike, ki so plod likovnega iskanja v barvi, kostrukciji in kompoziciji, kjer je vsebina podrejena formi in sproščenemu emocionalnemu slikarskemu naboju, in slike, kjer prevladuje literarna vsebina ter celo konkretna besedila v obliki kaligrafskih zapisov. Kaligrafija je lahko spremeljač likovni element, sprema arabeska, lahko pa ima tudi globlji simbolni pomen ali celo povsem literarno sporočilo. V skrajnem primeru postane slika pravzaprav »pesniški list«, kjer je večina slikovnega polja izpolnjena s kaligrafskim tekstom, denimo, pesnika Alojza Ihana, in so ostale slikarske intervencije v sliki le dopolnilo, lahko rečemo kar vinjete k besedilu. Na tej točki postane likovnost berljiva kot literatura in literatura kot likovnost, podoben problem, kot si ga je zastavila

tudi tako zvana vizuelna poezija.

Za večino ostalih slik je značilna nekakšna črtovna in ploskovna »mreža«, ki tvori figure, tihožitja, krajine in bi ji lahko iskali izvore v kubizmu na eni in v klejejski geometrizaciji na drugi strani. Ta mrežasta struktura, ki je razpoznavni zna Kalinškovega slikarstva, spominja včasih tudi na tehniko vitraža ali celo na slikarstvo Georgesa Roulta. Vsekakor pa je za te slike značilna intenzivna barvitost, ki temelji na močnih barvnih kontrastih v nasprotju s prvim delom slik, kjer prevladuje asketska tonska gradacija.

Razstavo zaključuje nekaj koloriranih risb s tušem in gvašem, naslikanih v nekaj neposrednih vehementnih potezah. To so predvsem akti, figure in nekaj krajinj, ki se približujejo abstrakciji.

Večino slik družijo tudi glasbena poanta, saj se muzikalni elementi pojavljajo v večini slik. Včasih vnaša Kalinšek v oljne slike tudi elemente kolaža.

Razstava je sicer stilno dokaj neenotna, nihanja pa so tudi v kvaliteti, vendar je doseženih nekaj vrhuncev vrednih posebne pozornosti. To sta predvsem slik

»Muza I«, ki je subtilen portret, rešen tonsko v finih grafičnih linijah, in »Muza II« v bogatem koloritu, naslikana v maniri blizu Matisu ali našemu Malešu. Zanimiva je slika »Tihožitje«, ki je že skoraj abstraktna barvna vajenica v raziskovanju odnosov toplih in hladnih tonalit ali tehnično in barvno povsem nasprot-

na »Etuda« s tonskimi in grafičnimi finesami. Vsekakor izstopa tudi slika »Povest o dveh mestih«, zanimiva v odnosu barvnih kontrastov komplementarnih tonov (zeleno – rdeče); v formalnem smislu pa je ta slika lahko tudi hommage velikemu švicarskem slikarju Paulu Kleeju.

DUŠAN LIPOVEC

Izseljenci in zdomci v Kamniški Bistrici

Sredi julija so se v Kamniški Bistrici ponovno srečali izseljenci in zdomci. Podružnica Slovenske izseljenske matice Domžale-Kamnik je tako kot vsako leto organizirala prijetno srečanje naših ljudi, živčih v tujini.

Tokratnega srečanja, združenega z zanimivim kulturnim programom, se je udeležilo kar veliko gostov in domačinov ter sorodnikov. Srečanje je bilo prijetno, v lepem okolju še bolj zlahčno in prisrčno. Po uvodnem nagovoru in kulturnem programu so v družabnem delu sodelovali glasbeniki-upokojenici iz Kamnika. Sobotno popoldne je hitro, prehitro minilo za večino udeležencev srečanja, a mnogim našim rojakom je prireditelj le uspel predstaviti naš utrip in našo skupno željo za ohranjanje in utrjevanje vezi med staro domovino in sedanostjo. To je in ostaja naša pomembna prednostna naloga. Želja obiskovalcev srečanja, da bi se ponovno sešli v naslednjem letu, bo nalletela prav gotovo na plodna tla, tako pravijo v podružnici Izseljenske matice.

STANE SIMŠIČ

● Na Veliki planini

Odslej tudi Marija Snežna

Tisto, kar se je zdelo še pred dvema letoma nemogoče, je bilo s poštenim odnosom do verujočih, z uradno privolitvijo občinskih organov in z vnetim prostovoljnimi delom Stranjanov in okoličanov narejeno to poletje – odprta je bila nova kapelica na Veliki planini, posvečena Mariji Snežni.

Šlo je za enkratni medijski dohodek, ki ga je časopisje pospre-

predstavnik. Prejšnja kapelica je bila namreč požgana med vojno; pred petdesetimi leti, torej 1938, pa jo je posvetil škof Georgij Rožman. Edino, kar je rešila Semprimožnikova mama, so bila mašna oblačila in prav to sliko, ki so jo zdaj prenesli ponovno na Veliko planino.

»Zahvaljujem se vam, ki ste kakorkoli prispevali k postavitvi kapelice: krajevnim in občinskim

milo na svojih prvih straneh, v osrednjem televizijskem dnevniku je bilo takoj na začetku kratko poročilo. Zunaj naših meja so se razpisali tako na široko in dolgo, kot samo še v županjenjivskem primeru. Poudariti pa je treba predvsem velik prispevek – pa naj se sliši še tako čudno – tudi k oživljanju turistične ponudbe kamniške občine.

Velikoplaninsko kapelico, izdelano v rekordnem času, postavljeno na temeljih stare kapelice, odprto ob petdesetletnici slovesnega odprtja prvotne kapelice, je na Veliko planino prišel blagoslovit nadškof dr. Alojz Šuštar. Še pred tem je krenila na Veliko planino od sv. Primoža precej dolga kolona z duhovniki pastirji, narodnimi nošami in planinci – še več pa je prišlo z drugih strani na osrednje mesto, tako da je bilo po nekaterih ocenah okoli sedem tisoč obiskovalcev. K pravi zgodovinski freski ob pogledu na to raznobarno in vzhičeno množico je veliko pripomoglo tudi čudovito vreme. Seveda pa je bil to največji praznik za vse pastirje z Velike, Male, Gojske in dolške planine, ki so si želeli že desetletja imeti kapelico na planini, opravljati nedeljsko bogoslužje in živeti po zakonih svoje tradicije. A žal dolga desetletja ni bilo nobenega posluha za to, čeprav je stranjski župnik France Gačnik na željo planšarjev oddal premnogo prošenj na vse strani.

»Upajmo, da boste imeli več sreče kot vaš predhodnik«, je pozdravil dr. Šuštarja krajevni

možem, krajanom Stranj in okolice, velikoplaninskim planšarjem; vsem dobrim ljudem, ki čutite, da je ta kapelica znak boljše spoznavanja med ljudmi, večjega spoštovanja vernikov, eden izmed temeljev naše tradicije...« je med drugim dejal ljubljanski naškof, opravil slovesno mašo in krstil oz. blagoslovil kapelico.

Ves obred je bil tudi ozvočen z ozvočenjem bratov Krt, polepšalo ga je tudi njihov petje in tudi pesem sedemtisočlave množice, vse skupaj je bilo na prvi pogled resnično videti, kot bi se odvijalo neke onkraj Kamniških planin. Blagoslovitev je minila dostojanstveno in svečano, obiskovalci so se zadovoljili razšli z mislijo, da republiško predsedstvo SZDL vendarle ne govori eno, dela pa drugo, znak spoznavanja med vsemi ljudmi pa je tudi ljubka kapelica na Veliki planini. Slišati pa je bilo tudi prve tuje turiste, ki so se na vsa usta čudili, kako je kaj takega v socializmu sploh mogoče. Zdi se, da bo prav zaradi tega vzroka prišel še marsikdo na Veliko planino, domačim pastirjem pa bo tudi lažje pri srcu, ko se bodo hoteli ravnati po notranjih potrebah, kot so jih v pretežni večini učili starši.

Kakorkoli vzamemo odprtje kapelice, eno je vendarle preteči je moralo kar preveč časa, da je prišlo do tega in hkrati kako malo je treba spremeniti, da je sožitje lepše in vrednejše človeka.

IVAN SIVEC

Kamniško krvodajalstvo

Tudi letos krvodajalska akcija teče po programu. Kri je darovalo skoraj 1400 občanov, med njimi so novi, ki se vključujejo v to humano in človekoljubno aktivnost, med krvodajalci pa so mnogi večkratni dajalci redni krvodajalci. Poleg organiziranih oblik krvodajalstva, ki jih pripravlja občinska organizacija RK Kamnik, so nekateri krvodajalci za posebne in nujne primere vabljene direktno od Zavoda za transfuzijo krvi Ljubljana. V teh osmih mesecih je bilo takih že skoraj 50.

Krvodajalske akcije za kamniško občino so prirejene potrebam Zavoda za transfuzijo krvi, oziroma potrebam po krvi. Prva letošnja organizirana akcija je bila marca. Kri je darovalo več kot 900 krvodajalcev. Na dopolnilni akciji, 28. 7., je darovalo kri 159

in ob redni akciji 15. 8. še 254 krvodajalcev. Poleg teh je v tem času dalo kri še okrog 50 ljudi, kar smo v uvodu že omenili.

Krvodajalstvo je bilo deležno polne podpore delovnih in drugih organizacij, prav tako pa so odbori RK v krajevnih skupnostih zelo uspešno uresničili to zahtevno nalogo. Aktivisti RK so ponovno dokazali, da se zavedajo pomembnosti in plemenitosti te naloge. Tudi letos so krvodajalci kamniške občine ostali zvesti svojemu prepričanju, pomagati človeku, pomagati v nesreči komur koli, in s tem so dokazali svojo srčnost in človečnost, kljub relativno težkim časom, ko se ljudje borijo z vsakdanjimi tegobami. Akcija krvodajalstva ima zato v tem času še večjo težo in je uspeh zato še bolj cenjen in vrednoten.

STANE SIMŠIČ

OGLAŠUJTE V
KAMNIŠKEM
OBČANU

Prijateljem meje niso potrebne

Deset let že traja posebno prijateljstvo med mesti Ljubljana, Celovec, Wiesbaden, nekaj let pa tudi med Kamnikom in Celovcem.

Od 23. do 29. julija so planinci teh mest, na pobudo predstojnika poslanske zbornice Wiesbadna Güntherja Ratzclaffa, obiskali Kamniške Alpe. Na planinskih poteh smo jih spremljali tudi kamniški gorski reševalci.

Med petdesetimi planinci je bilo več starejših, najstarejši pa je bil 74-letni možakar iz Wiesbadna, ki je pot od Obirja v Avstiji, prek Železne Kaple, Savinjskega sedla, Okrešlja, Logarske doline, Ojstrice, Korošice, Kamniškega sedla, Skute, Grintovca, Kokrškega sedla, Kalške gore, Krvavca iz vse do Kamniške Bistrice, v družbi z mlajšimi planinci, vzdržljivo prehodil.

Na Kamniškem sedlu smo gostom z diapozitivi predstavili lepote Kamniških Alp, Karavank in Julijcev. Bili so navdušeni. Hvalili so tudi kočjo in gostoljubje v njej. Ob zdravilih so zvenketali kozarci, zadonele so pesmi. Tisti, ki niso počeli ne enega ne drugega, so »šprehali« z nami in ročno zavijali cigarete z opravičilom, da jih zato manj pokadijo, tobak pa diši po tobaku.

Na Skuti in Grintovcu so nekateri dosegli osebne višinske rekorde, zato jih je »rabel« Bojč na Kokrškem sedlu trdo ali bolj nežno »pobožal« z vrvo po zadnji plati – po pravilih planinskega krsta. Takšen obred so doživljali prvič. Nepozabno so se zabavali in ko so si grla namazali še zokusnim odojkom, ga zalili z »vipavcem«, so nam – vodnikom – zapeli znano njihovo pesem: »Auf Wiedersehen... auf wiedersehen...«

Obujali so spomine na lepote

naših gora in besedo »wunderbar« je bilo slišati nešteto krat.

Po petih dneh planinarjenja so goste na Krvavcu pozdravili župani vseh treh pobratenih mest. V imenu občine Kamnik jih je pozdravil Maks Lavrinc. Ob zvočnih sloveske narodne glasbe smo se vsi veselo zavrteli na »makadamskem« plesišču pred Domom na Krvavcu. Zadonela je pesem: »Mi se imamo radi...«

V petek zjutraj nam je vesela družina v dolgi koloni sledila po prijaznih stezah od Krvavca do Kamniške Bistrice. Ko smo jim s poseke nad Brsniki pokazali bleščeče vrhove, po katerih so pred dnevi hodili, so presrečni in ponosni zrlji tja gor. Besede občudovanja lepote so jim na usta ponovno prihajale same od sebe: »Wunderbar, wunderbar...«

V Kamniški Bistrici sta se od gostov poslovila Maks Lavrinc in predsednik Planinskega društva Kamnik Slavko Rajh in jih povabila, naj še pridejo v naše gore. Pristrčno so se za gostoljubje zahvalili tudi predstavniki Wiesbadna in Celovca, z nami vodniki so bili izredno zadovoljni in še posebej so bili počaščeni, ker so za njihovo varnost skrbeli »himalajci«.

V pismeni zahvali je župan Celovca gospod Leopold Guggenberger zapisal.

Gospod načelnik gorske reševalne službe

Kamnik
Po prisrčnem zaključku prečudovitega planinarjenja meščanov pobratenih mest Wiesbadna, Celovca in Ljubljane čutim dolžnost, da se Vam in Vašim prijateljem, ki ste nas spremljali, iskreno zahvalim. Vsi so Vaše spremstvo izredno hvalili. Bili so vestno varovani, zato so gore vaše

domovine doživljali še lepše. Še posebej so bili počaščeni, ker so jih večkrat pozdravili predstavniki Ljubljane in Kamnika in pričani so, da so jih spremljali pravi prijatelji.

Za ves Vaš trud pri organizaciji pohoda še enkrat prisrčna hvala. Prepričan sem, da so Kamniške alpe po tem planinarjenju pridobile veliko novih prijateljev.

Prijateljski pozdrav
Leopold Guggenberger
»Spoštovani župan gospod Guggenberger in gostje! V svojem in v imenu prijateljev: Bojča, Frančka in Lojzeta se vam za zahvalne besede prisrčno zahvaljujem in vam sporočam, da smo se tudi mi v Vaši družbi počutili kot med najboljšimi prijatelji. Če boste še kdaj prišli v Kamniške alpe, bomo radi šli ponovno z Vami.«

CENE GRILJC

Konec julija se je v Kamniški Bistrici slovesno končal prvi pohod 53 planincev pobratenih mest Ljubljane, Celovca in Wiesbadna. Planincem in pohodnikom je folklorna skupina Kamniška Bistrica pripravila krajši program. Po kosilu pred domom (na sliki, v levem kotu v ospredju član PD Kamnik Cene Griljc, ki je pripeljal goste prek naših vršacev v dolino) v prelepi okolici kamniških planin, so planinci odšli v Kamnik na ogled znamenitost.

Foto: ROMANA GRČAR

Malodane nabito poln kamp

Avto kamp ob gostilni Pod skalco je bil letos, predvsem konec julija in v avgustu, poln kot že dolgo ne. Čeprav se je kamp precej razširil proti vzhodu (ker se je moral delno umakniti razširitvi bazena), pa je v njej še marsikaj novega, četudi stvari še vedno niso takšne, kot bi morale biti. Manjka predvsem dodatna ponudba (tudi za hrano ni najboljše preskrbnost – v »gostilni« Pod skalco so se turisti dodobra naužili le biljarda), obiskovalci so torej prepričani predvsem lastni iznajdljivosti.

Sicer pa nam je lastnik kampa Jelo Resnik povedal, da je letos končno uspel dobiti dovo-

ljenja za izgradnjo priložnostne recepcije, nova pa je tudi razsvetljava, kanalizacija in omarice za električne priključke. Zamenjali so vodovodne pipe v sanitarijah, zasilne dovode vode po kampu pa bodo drugo leto zamenjali z novimi sanitarijami.

V kampu, ki se sedaj razteza po enem hektaru travnika (ljudje kampirajo kar ob kozolcu, med zelenjavo in rožicami, kar je za marsikoga še posebno privlačno – dobiš občutek, da si pri sorodniku na vrtu, kar ti daje poleg občutka domačnosti tudi več pravic kot v popolnoma sformaliziranem odtujenem kampu), je prostora za 80 ljudi.

Do prvega avgusta je po besedah lastnika (otvoritev kampa je bila 11. julija) prenočilo že 270 gostov. V Kamnik zaidejo tako Francozi, Angleži, Nizozemci so že stalni gostje, Poljaki, Italijani. Večinoma so tu po nekaj dni prehodni gostje), prevese skupine pa pridejo v Kamnik tudi za deset in več dni. Zakaj zaidejo v Kamnik, se boste vprašali? Predvsem zato, ker je eden najcenejših kampov (lasnik nam je povedal, da so bili to sezono tudi dobra konkurenca avto kampu Ježica), vsekakor pa mnoge pritegne tudi prelepa okolica Kamnika. Ki pa je, med nami rečeno, niti slučajno ne znamo

dobro ponuditi turistu. Grad Zaprice je odprt v zelo neprimernem času, svoje lepote pa skriva tudi Mali grad.

Arheološka in sanacijska dela so sicer zaključili, toda vse še ni urejeno. Komunalci so tudi že ocedili pobočje, treba pa je pripraviti še ureditveni načrt, ki bo zajel tudi zgodovinske stavbe v okolici Malega gradu.

Tudi označbe za avtokamp so precej malenkostne, sicer pa se lasnik zaveda dejstva, da je kamp letos dejansko bolj provizoričen in da bo treba še mnogo postoriti v njem.

»Sicer pa sami poskrbimo, da se čimveč gostov vrača k nam. S stalnimi gosti vzdržujemo nekoliko pristnejše stike tudi z novoletnimi voščilnicami, na primer,« je še povedal Jelo Resnik.

ROMANA GRČAR

Tudi gasilci smo letovali

Kot že nekaj let zapored smo pionirji in mladinci GS Kamnik avgusta spet letovali na Debelem rtiču. V začetku se med seboj še nismo poznali, toda ker smo mladi, ni bilo ovir pri navezovanju stikov. Vzdušje v paviljonu je bilo popolno tudi zaradi pomoči požrtvovalnih vodičev, ki so nas spremljali. In tako so nam dnevi prehitro minevali.

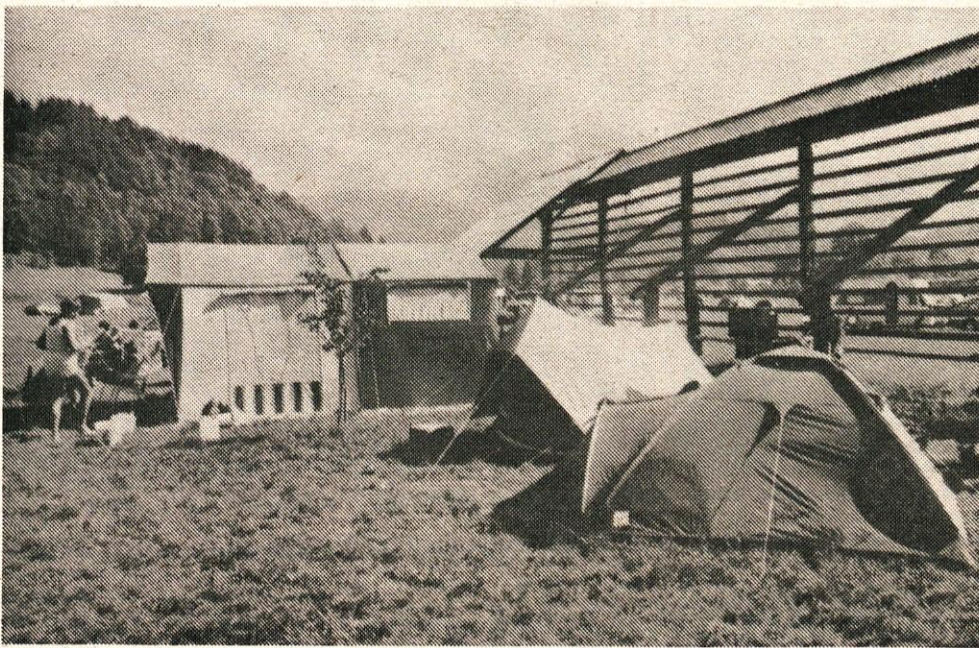
Nek popoldan smo se z ladjo odpeljali v Piran (nekateri v Koper) in si tam malo ogledali mesto. Sicer pa smo dneve preživljali na plaži ob kopanju, sončenju, igranju odbojke ali kakšnih drugih zabavno tekmovalnih igrar. Med opoldanskim odmorom smo večinoma igrali namizni tenis, kajti ob vsakem paviljonu je bila miza. Ob večerih so bili plesi. Ti so se za nas končali ob 22^h, ker

smo takrat že morali biti v svojih paviljonih. Nato smo najbolj vztrajni zdržali še do dveh ali treh zjutraj, tisti malo manj zagnani pa so prej zaspali.

Zadnjo noč smo preživeli budni (vsaj nekateri). Ker nismo imeli drugega dela, smo nadaljevali z že nekaj letno tradicijo – mazanjem z zobno pasto, in pri tem porabili približno štiri tube. Ko smo naslednje jutro poslušali tarnanje namazanih žrtev, smo komaj zadrževali smeh.

No, nazadnje pa je prišel čas, ko se je bilo treba posloviti. Vsi poklapani smo si obljubili, da se naslednje leto, če bo le mogoče spet vidimo.

DARJA PIRŠ
BAZOVIŠKA 7
KAMNIK

Porodam 1300 kosov nove strešne opeke kikiinda tip 333. Tel. 832-273, zvečer.

Katera mlajša upokojenka, osamljena, brez obveznosti, bi hotela pomagati pri negi in krajšati čas invalidki. Oglasite se na Zikovi 8, stanovanje 6.

OGLAŠUJTE V
KAMNIŠKEM
OBČANU

Tudi majhni problemi so pomembni

O delu strokovne službe krajevnih skupnosti občine smo se pogovarjali z dipl. ing. grad. Janezom Kukovičem, ki je direktor Zavoda za urbanistično načrtovanje. Vanj organizacijsko spada tudi strokovna služba KS, kjer delajo trije delavci in opravijo vrsto organizacijskih, finančnih in svetovalnih nalog. Nas je predvsem zanimalo delovanje te službe, čeprav je pri presoji dela treba upoštevati tudi aktivnost zavoda z vsemi funkcijami. Problematika dela v KS se nujno srečuje z zadevami urbanističnega planiranja in izdelave lokacijske dokumentacije. Ta dejavnost ima neposreden vpliv na realizacijo razvojnih načrtov krajevnih skupnosti.

Strokovna služba KS

Med ostalimi nalogami te službe je zelo pomembna svetovalna vloga. Ta se kaže v tesnem sodelovanju vseh krajevnih skupnosti

in v urejanju zadev, ki življenjsko posegajo v problematiko KS. Usklajevanje nekaterih skupnih nalog in skupna vlaganja se izražajo v hitrejšem premoščanju različnih stališč in podrejanju najracionalnejšim rešitvam.

Finančno poslovanje KS je ažurno in daje dobre možnosti za načrtno delo. Strokovna služba omogoča dobro načrtovanje in uresničevanje sprejetih odločitev na skupščinah ali svetih krajevnih skupnosti. Na pogovorih, posvetih in siceršnjih obiskih na strokovnih službi obravnavajo vsak primer. Zavedajo se, da je včasih tudi majhna naloga za krajevno skupnost lahko bistvenega pomena. Zaključni računi, blagajniško poslovanje ali izdelovanje finančnih načrtov zasluži vsa pozornost. Čeprav krajevne skupnosti samostojno odločajo o porabi denarja pa je prisotnost strokovne službe sila zaželena, zlasti pri presojanju o skladnosti posameznih akcij z veljavno zakonodajo.

Strokovna služba KS je v celoti opravičila obstoj. Njeno delo je tesno vtakno v programe dela vseh krajevnih skupnosti. Stroški vzdrževanja te službe bremenijo

občinski proračun medtem ko je financiranje Zavoda urejeno drugače: občinski proračun prispeva 50% potrebnih sredstev, drugo polovico pa pokriva Zavod z lastno dejavnostjo.

Urbanistično načrtovanje

V okviru Zavoda poleg ostalih deluje tudi lokacijska služba, ki je v stalnem stiku s krajanji, ki želijo dobiti lokacijsko dokumentacijo in ustrezna soglasja v čim krajšem času.

Zaradi dokajšnjega zaostanka pri izdelavi urbanistične dokumentacije, se izdajanje zaprosenih soglasij zavleče, kar seveda povzroča nejevoljo in hudo kri pri krajanah oziroma v krajevnih skupnostih. Urbanistična dokumentacija je šibka točka občine, je sorazmerno draga in zahteva daljšo dobo za verifikacijo, ki jo sprejema občinska skupščina. Problem so torej sredstva in čas. Če govorimo konkretno, je najbolj pereča obnova starega mestnega jedra. Enaki vzroki zavirajo gradnje na območju Most, v Tuhijski dolini in drugod.

Prostorski urbanistični pogoji opredeljujejo pozidavo območja od Duplice do Kamnika, poleg tega pa še območja v Komendi,

Mostah, Stranjah in Stahovici. V veljavi sočasni PUP-i in leta 1990 njihova pravna veljava ugasne. So tudi nedodelani in s tem še otežujejo situacijo.

Urbanistično dokumentacijo izdelujejo strokovne organizacije, Zavod za urbanistično načrtovanje pa zbira potrebna soglasja in tudi dela lokacijske dokumentacije. Stroški izdelave so bili do nedavna relativno nizki, celo dva do trikrat cenejši kot drugod. V bodoče bo cena višja, toda še vedno nižja kot v drugih občinah.

Na Zavodu se trudijo, da rok za izdelavo lokacijske dokumentacije ne bi bil daljši od treh mesecev, pa to največkrat ni mogoče tudi zaradi zamudnosti pridobivanja soglasij, pri individualnih gradnjah pa tudi zaradi različnih pogledov in stališč sosedov. Na zavodu vsako lahko dobi popolno informacijo o pogojih za pravo dokumentacijo, ki je potrebna pri gradnjah.

Zavod za urbanistično načrto-

vanje ima še vrsto drugih dolžnosti, ki jih sedaj zaradi pomanjkanja prostora in časa ni mogoče podrobneje razčlenjevati. Nas je zanimala med drugim povezanost interesov krajevnih skupnosti in zakonskimi možnostmi za pravočasno izdelavo ustrezne dokumentacije. Iz prakse vemo, da to največkrat ni usklajeno, zato prihaja do čestih zapletov in nesporazumov, pa tudi do zavlačevanja in zapletov in s tem do velikih zamud in znatno večjih stroškov.

Vsekakor velja razmisliti o možnostih hitrejšega reševanja problematike, skrajšati zamude in stroške, pri tem pa upoštevati zakonitost in tudi kadrovske možnosti. V celem Zavodu je zaposleno 15 ljudi. Ves kolektiv ni v celoti konsolidiran, to pa povzroča manjšo učinkovitost pri delu in hkrati znižuje možnost za ustvarjanje lastnih dohodkov. Janez Kukovič

STANE SIMŠIČ

ZAHVALA

V 76. letu starosti nas je zapustil naš dragi

ANTON TOMC

Javorski ata iz Gozda

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo dr. Ivanetiču iz Zdravstvenega doma Kamnik za nudenje prve pomoči, duhovnikom za besede slovesa in pogrebni obred, pevcem za občuteno zapete žalostinke, gasilcem iz Gozda za organiziranje pogreba in poslovilne besede, darovalcem cvetja in vencev, vsem sosedom in drugim, ki ste se poslovlili od njega in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoci: vsi njegovi

Avгust 1988

ZAHVALA

Mного prezgodaj, nas je v 68. letu starostjo hudi in težki bolezni za vedno zapustila draga mama, stara mama, sestra in teta

ROZALIJA POLJANŠEK

p. d. Smonkarjeva mama iz Sovinje peči 3

Zahvaljujemo se vsem sosedom, sorodnikom, znancem in sodelavcem iz Titana in KIK-a za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala gospodu župniku za lepo opravljeni obred, govornici ZZB NOV za poslovilne besede in praporščakoma.

Žalujoci: vsi njeni

Sovinja peč, Bela peč, Znojile, Srednja vas, Avstrija, Argentina, julij 1988

ZAHVALA

V 64. letu starosti nas je zapustil dragi mož, oče, stari oče in brat

IVAN HOMŠAK

iz Mekinj

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, sosedom in prijateljem, ki ste nam v težkih trenutkih pomagali, izrekli sožalje, mu darovali cvetje in ga tako številno pospremili na zadnji poti. Posebno zahvalo izrekamo dr. Kocutarju, patronažnim sestram, voznikom reševalnega vozila, govornikoma, praporščakom, pevcem in gospodu župniku za opravljeni obred.

Žalujoci: žena Marija, hčerki Minka in Vera z družino, brat Pavle, sestra Francka in drugo sorodstvo

Mekinje, Kamnik, Kisovec, junij 1988

Zakaj si moral nam umreti, ko pa s tabo je bilo lepo živeti. Sredi dela ugasnilo tvoje zlato je srce, ki ljubilo nas do zadnjega je dne.

ZAHVALA

Mного prekmalu nas je zapustil naš dragi

MARJAN MEDVEŠEK

iz Špitaliča
šofer Integrala

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom in prijateljem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala njegovim sodelavcem iz Integrala, sodelavcem TOZD PTT Domžale, učencem OŠ Motnik, LD Špitalič-Motnik, vsem ostalim LD, praporščakom, GD Špitalič, govornikoma tov. Zlatnarju in tov. Steklasi za poslovilne besede in gospodu župniku za opravljeni obred. Posebna zahvala dobrim sosedom, Pevskemu društvu Tuhinj, družinam Drolc, Kodra, Kropivšek, Piskar in Slapnik. Vsem se enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: vsi njegovi

Špitalič, Blanca, Vransko, Kamnik, Komenda, julij 1988

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

FRANČIŠKE OSOLNIK

p. d. Marjonove mame iz Črne

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in vsem, ki ste z nami sočustvovali, nam ustno izrazili sožalje, ji darovali cvetje in vence ter jo pospremili na zadnji poti. Zahvaljujemo se Domu upokojencev Kamnik za skrb in nego, govorniku za besede slovesa, predstavnikom OO ZSS Tesnila Trebnje za izrečeno sožalje in venec, pevcem DPD Svoboda Črna za ganljivo petje in g. župniku za opravljeni pogrebni obred. Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo spoštovali.

Žalujoci: vsi njeni

Kamnik, avgust 1988

Tovarna tekstilij za notranjo opremo
»IDEJA« Ljubljanska 6, Kamnik

akcijska prodaja

nekurantnega blaga in ostankov

po ceni od 8.000 do 20.000 din za kilogram

Prodaja bo v prostorih tovarne v Kamniku, Ljubljanska cesta 6, in sicer:

- v petek, 16. 9. 1988 od 10. do 18. ure
- v soboto, 17. 9. od 9. do 13. ure.

INTEGRAL DO LJUBLJANSKI POTNIŠKI PROMET TOZD Obmestni promet

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

sprevodnika

za področje Ljubljana-Kamnik s stanovanjem v Kamniku ali najbližji okolici
Pogoj: končana osnovna šola

Delo se sklone za nedoločen čas s polnim delovnim časom in pogojem poskusnega dela po Pravilniku o delovnih razmerjih TOZD.

Pisne ponudbe pošljite v 8 dneh na naslov: INTEGRAL, DO LPP, kadrovska služba, Ljubljana, Celovška 166.

Delovna skupnost Tovarne usnja Kamnik, Usnjarska 8

objavlja

javno licitacijo

spodaj navedenih rabljenih osnovnih sredstev:

zap. št.	ser. oz. naziv	količ.	izklicna cena
1.	računalnik IBM CPU	5410	1.500.000
2.	printer IBM	1403	2.000.000
3.	čitalec kartic MFCU	5424	1 50.000
4.	disk	5444	1 50.000
5.	disk PACK	5445	2 200.000
6.	disketa	3741	1 1.000.000
7.	luknjač kartic IBM		2 400.000
8.	sortirka IBM	5486	1 600.000
9.	čitalec kartic MFCU	5424	1 400.000
10.	disk	6	300.000

Javna licitacija navedenih osnovnih sredstev bo v petek, 23. 9. 1988, ob 12. uri v prostorih Tovarne usnja Kamnik, TOZD Prodaja, Cankarjeva 3 (I. nadstropje).

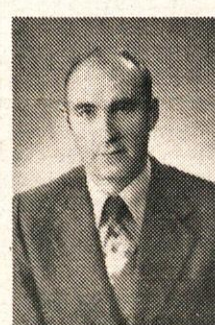
Ogled je možen v četrtek, 22. 9. 1988, od 10. do 12. ure v prostorih Tovarne usnja Kamnik, TOZD Prodaja, Cankarjeva 3.

Prednost pri licitaciji imajo družbenopravne osebe.

Prometni davek plača kupec.

Udeleženci licitacije morajo pred licitacijo vplačati kavcijo v višini 10% od izklicne cene na blagajni DO UTOK.

Licitacija bo potekala po sistemu ogledano - kupljeno, poznejših reklamacij se ne upošteva.

En sam trud in trpljenje je bilo tvoje življenje. V grobu globokem mirno zdaj spiš, a med nami si vedno in z nami živiš.

ZAHVALA

Z bolečino v srcu sporočamo, da je mnogo prezgodaj nenadoma odšel od nas naš dragi mož, ata, stari ata, brat in stric

LEOPOLD NOVAK

buldožerist

Globoko čustveno pretreseni z veliko nedojemljivo bolečino nimamo besed, s katerimi bi se vsem iskreno zahvalili, da ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in počastili njegov spomin ter nam nesebično pomagali. Vsem iskrena hvala za vse!

Žalujoci: vsi njegovi

Nevlje, Godič, Mekinje, Postojna, Strmec, Ljubljana, julij 1988

ZVEZA ZDRUŽENJ BORCEV NOV OBČINSKI ODBOR KAMNIK

OBVESTILO

Vsem tistim, ki želijo svoj dopust preživeti v POČITNIŠKEM DOMU ZVEZE BORCEV NOV v BANJOLAH, v posezoni, sporočamo, da bodo penzijske cene naslednje:

Objekt	od 5. 09 do 25. 09.	od 25. 09. dalje
D-II	25.500	22.000
D-I, D-III		(okvirne cene)
podprtiličje D-II	23.500	20.500
A, B		
podprtiličje D-I	20.500	18.000

Zaradi povišanja storitev prevoznika se je cena avtobusa Ljubljana - Banjole - Ljubljana povišala s 15. 08. 1988 na 25.000 din.

Kakršnokoli stanovanje v Kamniku ali okolici išče mati z dvema odraslima otrokoma (10 in 15 let). Vaš cenjeni naslov sporočite na telefon: 831-922, int. 17.

Mlad par brez otrok išče sobo ali stanovanje v Kamniku ali okolici. Šabani, Cankarjeva 3, Kamnik.

OBVESTILO

Industrija pohištva

»STOL« Kamnik

obvešča krajane Duplice in okolice, da bo zaradi izpihovanja novega industrijskega kotla tudi še v mesecu septembru občasno slišati močan zvok. Prosimo za razumevanje.

Na podlagi 11. člena Pravilnika o dodeljevanju družbenih kadrovskih stanovanj in sklepa Skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Kamnik z dne 23. 5. 1986, objavlja odbor za graditev, planiranje in razvoj družbenoekonomskih odnosov pri Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Kamnik

razpis

za organizacije združenega dela v občini Kamnik za dodelitev družbenih kadrovskih stanovanj

I.

Za dodelitev so na razpolago tri kadrovska stanovanja v stanovanjsko poslovni hiši Tomšičeva 11 v Kamniku in sicer:

- stanovanje št. 5 v izmeri 47,40 m²
- stanovanje št. 6 v izmeri 46,60 m²
- stanovanje št. 9 v izmeri 47,75 m²

II.

Kadrovska stanovanja se dodeljujejo OZD pod pogojem, da same ne morejo rešiti stanovanjskega problema deficitarnih delavcev, ki so potrebni za gospodarski, socialni in kulturni razvoj občine Kamnik.

III.

Do kadrovskega stanovanja za svoje delavce je upravičena OZD

- ki zaposluje ali bo zaposlila delavce za opravljanje del in nalog širšega družbenega interesa v smislu točke II.

- ki združuje sredstva za reševanje stanovanjskih vprašanj kadrov v Samoupravni stanovanjski skupnosti z izjemo Uprave javne varnosti za delavce - miličnike Postaje milice Kamnik.

IV.

Kadrovska stanovanja se lahko dodeli delavcem:

- ki opravljajo ali bodo opravljali dela oz. naloge v smislu točke II.
- ki praviloma niso starejši kot 50 let
- ki nimajo stanovanja ali ki nimajo ustreznega standardnega stanovanja

V.

Šteje se, da delavec nima ustreznega standardnega stanovanja, če stanovanje, ki ga zaseda, za 10 m² ali več zaostaja za naslednjimi površinskimi standardi: štev. družin. članov stand. površina do m²

1	32 (enosobno stanovanje)
2	45 (enoinpolsobno stanovanje)
3	58 (dvosobno stanovanje)
4	70 (trisosobno stanovanje)

VI.

Organizacija združenega dela, ki sodeluje na razpisu, mora k obrazloženju vlogi priložiti:

- sklep samoupravnega organa o sodelovanju na razpisu
- opis del oz. nalog, ki jih opravlja ali jih bo opravljal delavec, za katerega sodeluje na razpisu
- izjavo, da sprejema pogoje, ki so določeni s pravilnikom o dodeljevanju družbenih kadrovskih stanovanj v občini Kamnik
- osebne podatke o delavcu:
 - število njegovih družinskih članov
 - skupni prihodki njegove družine za preteklo leto
 - stanovanjske razmere delavca in njegove družine.

VII.

Rok za sprejemanje vlog je 30 dni od dneva objave razpisa.

Vloge pošljite na naslov Stanovanjsko in komunalno gospodarstvo SKG p. o. Kamnik, Steletova 8, kjer dobite tudi vse informacije.

V 86. letu starosti nas je zapustila

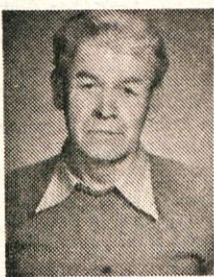
MARIJA BALANTIČ

rojena TRPOTEC,
iz Sp. Stranj 25

Iskreno se zahvaljujemo vse sosedom, prijateljem, sorodnikom in znancem za pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi g. župniku, govorniku KO ZZB NOV Kamniška Bistrica-Godič in pevcem.

Žalujoči: vsi njeni

Stranje, julij 1988

ZAHVALA
V 73. letu starosti nas je za vedno zapustil oče in dedek

MAKS ARBAJTER

iz Črne 17 pri Kamniku

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Še posebno se zahvaljujemo DO Rudnik kaolina Črna in Lovski družini Stahovica za darovano cvetje, poslovilne besede in drugo pomoč. Hvala tudi pevskemu zboru Črna za lepo zapete pesmi.

Žalujoči: sin Maks z družino in hčerka Majda z družino

Godič, Črna, julij 1988

*Solze, žalost, bolečina
Te zbudila ni,
tiha, nema je gomila,
kjer počivaš mama Ti.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljubljene, nepozabne mame in babice

ANICE ERDANI

iz Olševka

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom, prijateljem, znancem, ZUIM, DO Titan, Zarja, KO RK Nevlje za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni prerani zadnji poti. Za nesebično pomoč se zahvaljujemo dr. Kralju in patronažni sestri. Še posebej lepo se zahvaljujemo g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred in pevcem za občuteno zapete pesmi.

Žalujoči: vsi njeni

Olševka, julij 1988

ZAHVALA

Ob izgubi naše nadvse drage mame

REZKE IPAVEC

z Bakovnika 8

se najiskrenejše zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem iz DO Kočna, Titan, Agrotehnika in Metalka ter sosedom z Bakovnika in Slatnarjeve ulice za pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo dr. Staretu, pevcem, govorniku in obema g. župnikoma za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: vsi njeni

Kamnik, Trzin, Vnanje Gorice, julij 1988

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi naše drage mame in stare mame

HELENE MERČUN

rojene VOLKAR, iz Mekinj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in njenim sodelavcem za vso pomoč, izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo sestri Darji za vso skrb in nego ter gospodu župniku iz Nevelj za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: hčerki Andreja z družino in Nada Mekinje, avgust 1988

ZAHVALA

V 69. letu nas je za vedno zapustil naš dragi mož, oče, stari oče, brat, stric in svak

STANKO IPAVEC st.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in sodelavcem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Prav tako se zahvaljujemo sosedom za nesebično pomoč, tov. Branku, Juvanu in Modicu za poslovilne besede, pevcem, praporščakom in g. župniku za pogrebni obred.

Žalujoči: vsi njegovi

Kamnik, Mengeš, Križ

*Kje si zdaj naš ljubi ata,
kje tvoj ljubi je obraz,
kje so tvoje pridne roke,
ki skrbele so za nas.*

V SPOMIN

17. 9. 1988 mineva leto dni, odkar nas je za vedno zapustil naš skrbni oče, ded, praded, brat, stric in svak

METOD KREK

z Gmajnice pri Komendi

Hvala vsem, ki se ga spominjate, obiskujete njegov grob in prižigate sveče.

Hvaležni otroci z družinami

Gmajnica, Moste, Kamnik, september 1988

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je prezgodaj zapustil naš dragi mož, ata, stari ata, brat in stric

DAMJAN OSOLNIK

iz Godiča

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in njegovim sodelavcem iz Rudnika kaolina Črna za darovano cvetje in dar za druge namene, izrečena sožalja in za tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala lepa osebju ZD Kamnik in sosedom iz Zagorice za pomoč, pevcem, ritmičarjem in gospodu kaplanu za lepo opravljeni obred.

Žalujoči: žena Štefka, sin Janez z družino, hčerka Dani z družino, hčerka Bernarda, brata in sestri z družinami

Godič, Zagorica, Duplica, Tirosek, Poljana, Dol, Motnik, julij 1988

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, očeta, tasta, deda in brata

RUDOLFA VERŠNIKA

s Sel

se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem, GD Sela in DO Kemostik za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna hvala tov. Štebetu za poslovilne besede in gospodu župniku za pogrebni obred.

Žalujoči: vsi njegovi

Sela pri Kamniku, Šmarca, Duplica, Kamnik, julij 1988

Ob nenadni izgubi našega dragega brata in strica

JANEZA GRILJCA

iz Zakala

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in sosedom, ki ste nam pomagali v težkih dneh, izrazili sožalje, mu darovali cvetje in ga pospremili na zadnji poti. Hvala gospodu kaplanu za lep pogrebni obred in pevcem iz Nevelj za zapete žalostinke.

Žalujoči: sestri in ostali sorodniki

Julij 1988

*Solze, žalost, bolečina
te zbudila ni,
tiha, nema je gomila,
kjer počivaš mamica ti.*

ZAHVALA

Ob boleči in nepričakovani izgubi drage žene, mamic, hčerke, sestri in tete

JANE POLJANŠEK

roj. PODBREGAR
iz Starih sel 2

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem, znancem in sodelavcem, ki ste nam v težkih trenutkih pomagali, z nami sočustvovali in nam izrekli sožalje, darovali cvetje ali denar za druge namene. Zahvaljujemo se delovni organizaciji UTOK Kamnik, Francu in Dragi Brenčič, govornikom tov. marku Senožetniku iz Utoka in Mariji Žavbi, g. župniku za lepe misli ob slovesu in za pogrebni obred, pevcem za ganljivo zapete pesmi in vsem drugim, ki ste jo pospremili na zadnji poti in ji tako izkazali spoštovanje. Iz srca, Vam vsem, hvala.

Žalujoči: mož Janez, sin Damjan, hčerka Lidija, mama, ata, brat Franc in sestra Micka z družinama, brat Jože in ostalo sorodstvo.

Stara sela, Podbreg, Zg. Tuhinj, Vodice, Buč, avgusta 1988

ZAHVALA

Po hudi bolezni nas je v 65. letu zapustil dragi mož, oče, stari ata, brat in stric

LOJZE ŠTEBE

iz Suhadol 63/a

Kljub 27-letnemu začasemu delu v Stuttgartu ni nikdar pozabil na svoj rojstni kraj in na svoje prijatelje. Ko je omagoval od težke bolezni, je imel edino željo: da še vidi svoje drage domače, prijatelje in da počiva v domači zemlji, na pokopališču svojih dragih staršev. V težkih zadnjih dneh ste mu nesebično pomagali zdravniki, patronažne sestre ZD Kamnik, prijatelj Ludvik Pušavc, Milka Jerin in Francka Hvala, njegov brat in sestre. Hvala vam za pomoč. Prav tako hvala tudi vsem sosedom, g. župniku, pevcem, znancem in prijateljem za pomoč, izrečena sožalja, darovano cvetje in dar za druge namene ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Anica, hčerka Anica z družino, sinova Danilo z družino in Lojze, brat Franc, sestre Zofka, Minka, Lenčka in Ivanka z družinami

Stuttgart, Žeje, Preserje, Komenda, Suhadole, Moste, maj 1988

SMRTI

POLJANŠEK Jana, galante-rijski tehnik iz Starih Sel št. 2, stara 26 let
MARINŠEK Ivana, druž. upokojenka iz Mekinj, Pot na Jeranovo 1, stara 86 let
OSOLNIK Franciška, gospodinja z Žage 8, stara 86 let

MERCUN Helena, gospodinja iz Mekinj, Pot na Jeranovo 9, stara 46 let

SUŠNIK Franciška, prežitkari-rica iz Gozda 3, stara 61 let

IPAVEC Stanislav, VKV mi-zar iz Kamnika, Prvomajska 1, star 69 let

TURNER Rudolf, iz Avstrije, Eberndorf, star 62 let

Pogumno dejanje

Ponedeljek. Hitimo, delamo za boljši jutri. Ob vsej tej naglici postajamo imuni za dogajanja okoli sebe. Resnično, nihče nima preveč časa; pa vendar. Iz te otopenosti nas včasih zdrami članek v časopisu; opisuje pogumno dejanje, ki je vredno vseh pohval in priznanj. Dejanje, ko nekdo ne-sebično pomaga sočloveku, v nesreči, ne ozirajoč se na lastno varnost in tveganje, ki se mu izpostavlja.

Voda je poleg sonca glavni čar poletja. Žal so najpogostejše poletne drame utopitve. Namen mojega pisanja ni razmišljanje o vzrokih, ki do tega pripeljejo, saj navsezadnje človek nikoli ni dovolj previden, pa tudi nesreča nikoli ne počiva. Moj namen je predstaviti človeka, ki je v eni teh dram sodeloval – ne le kot nemi opazovalec dogodkov. Potnosni smo lahko, da imamo v svoji sredi človeka, ki je v kritičnem trenutku pokazal zvrhano mero poguma in humanosti.

Sicer pa bo najbolje, da nam Ciril Tavčar sam opiše dogodek, ki se je odvijal tistega poletnega dne v Bohinju in bi brez njegovega posredovanja imel tragičen konec za devetletnega fanta.

V ponedeljek, 4. julija, vas je pot vodila po naši prelepi Gorenski, saj ste velik ljubitelj narave.

»Tako je. V krogu svoje družine sem si nameraval ogledati prireditev na Šobcu. Žal je odpadla.«

– Namen vašega izleta je bil tudi obisk Bohinja.

»Vedno znova se rad vračam v Bohinj, to idilično alpsko pokrajino v naročju Julijcev, ki je tako meni, kot moji ženi Mateji izredno ljuba.«

Dan se je že prevesil v drugo polovico, ko ste prispeli do Bohinja. Sonce, voda in nenazadnje sama pot vam verjetno ni dopuš-

čala daljšega sprehoda ob Bohinjskem jezeru.

»Res je sina Roka že na poti do Bohinja premagal osvežilen spanec. Tudi midva z Matejo sva si poiskala pristo klopco, kar pa ni bilo težko, saj ob jezeru, razen mlade deklice, ni bilo obiskovalcev.«

Spokojna tišina večera je bila prav primerna za obujanje spominov.

»Kar nehote se predaš lepim spominom. Sem ter tja mi je pogled pritegnil čoln, nedaleč od obale, v katerem sta se dva fanta razigrano zabavala. Kako bi bilo, ko bi se nenadoma znašla sredi te mrzle vode, nisem razmišljal. Zato tudi nisem temu pripisoval pozornosti, kajti ljudje, ki živijo ob jezeru in z njim, pogosto sedejo v čoln tako kot mnogi drugi v avto ali na kolo. Prepuštil sem se rahli dremavici. A le nekaj slabih trenutkov kasneje so me Matejini vzkliki vrnili v resničnost. Čoln se je prevrnil in potonil.«

Prizor, ki se vam je nudil ob pogledu na jezero, na fanta, ki sta obupana klicala na pomoč, je zahteval hitro ukrepanje.

»Čas ni bil moj zaveznik. Mateja je takoj doumela vso kritičnost situacije, zato je pohitela v bližnji hotel »Pod Voglom« iskat pomoči. Sam sem odvrgl obleko in brez premisleka skočil v ledeno mrzlo vodo, ki se je zarezala v moje telo z vso svojo ostrino. Hitel sem, saj je bila vsaka minuta dragocena. Mali je jokal in prva reakcija, ko sem priplaval k njemu, je bila, da se je močno oklenil mojega vratu. Z velikim naporom sem ga umiril, tako da sva se začela počasti vračati k obali.«

Takrat se je vsa drama šele začela, saj vas je od obale ločilo dobrih 60 m, kar pa nikakor ni bilo malo. Reševati utopljenca, v boju z vodo, z mrazom in s sa-

mim seboj zahteva izreden fizičen napor za še tako dobrega plavalca.

»Kako se lahko minute in metri vlečejo v neskončnost, sem občutil nekaj metrov pred obalo. Nastopila je kriza. Moči so mi skoraj pošle in vse telo, kot da je bilo obteženo s svincem je za hip potonilo pod vodno gladino.«

Vas je takrat zgrabila panika? Moral sem priti do brega – le to mi je rojilo po glavi. Misel na golo življenje mi je dajala še tiste poslednje atome moči, da sem končno začutil trda tla pod nogami.

Tudi starejši fant P. B. ki ima okoli petindvajset let, je bil že v plitvini.«

Po vašem pripovedovanju so deč pomoči iz hotela ni bilo.

V tem boju s smrtjo ste bili prepuščen samemu sebi.

Kljub temu, da je tudi Mateja takoj ukrepala, v hotelu ni dobila pomoči. Ponudili so ji, da obvestite postajo milice (!). O kakršnihkoli pripomočkih za reševanje pa ni bilo sledu. Torej se je vrnila s še dvema uslužbenkama (in nekaj brisačami) in me bodrila, usmerjala, spodbujala.«

Po podatkih je površina Bohinjskega jezera 3 km², globina 44 m! Jezero je verjetno ogromno pripomoglo k razcvetu turizma v tem kraju. Zato se mi zdi skoraj nedopustno dejstvo, da ni bilo moč dobiti niti najnujnejšega pripomočka za reševanje, tj. rešilnega obroča.

»Žal se prepogosto dogaja, da šele določeno število žrtev spodbudi k zadostnim varnostnim ukrepom. Sam bom odslej še kako pozoren na to.«

Bohinj ste zapustili šele potem, ko ste se prepričali, da je za fanta res dobro poskrbljeno. Kakšno pa je bilo vaše počutje, ko je bilo najhujše že za vami?

»Vse posledice šoka sem obču-

til kasneje, ko smo se ustavili pri sorodnikih v Lescah. Težko opišem vse, kar sem takrat občutil – popolna izčrpanost, slabost in nenazadnje strah, saj sem se komajda iztrgal smrtnemu objemu vode. Pa vendar srečen, srečen da sem uspel.«

Ostalo pa ni le pri tem. Med Kamnikom in Staro Fužino so se spontano spletle nove prijateljske vezi, v katere je vtkana neskončna hvaležnost kot posledica pogumnega, humanega dejanja.

»Naj povem, da smo se vabilu za obisk Stare Fužine z veseljem odzvali. Ponovno snidenje je bilo nadvse pristrčno. Sedaj, ko lahko v miru obnovim pretekle dogodke, vem, da so name prežale številne pasti. Vendar pa niti za trenutek nisem podvomil o pravilnosti svoje odločitve. Tudi moj mali varovanec P. U. danes sproščeno govori o svojih grenkih izkušnjah z vodo. Pravi mi: »Veš Ciril, mene je tako skrbelo, ali boš le videl, da sem mlajši in boš pomagal najprej meni.«

V zahvalo mi je poklonil lepo šatuljico s posvetilom.

Tako se naša pripoved konča. V kolikšni meri mi je uspelo prebiti na papir vso dramo tistega poletnega večera, ne vem. Vem le to, da je v tej pripovedi vse preveč skromnosti. Neupravičeno. Prav naključje je hotelo, da se je njegov boj odvijal prav na dan borca. In smrt je bila tokrat poraženec.

Res, Ciril Tavčar, opravili ste pogumno, humano dejanje, ki zasluži vso pozornost in priznanje! Sedaj imamo tudi mi svojega junaka!

METKA ERAZEM

Na našem domu varujem otroke od dveh let naprej. Tel. 832-309.

Nudim opremljeno sobo v Kamniku za občasno pomoč v gospodinjstvu. Naslov v uradništvu.

Mlada skupina iz Komen-de nujno išče kitarista in vokalista, prodaja pa ritem kitaro in super zvoke za synthesizer Roland JX-8p in JX 10. Tel. 841-561, od 17. ure naprej.

TRGOVINA »PRI PETRU« v Stahovici 1 zaposli več kvalificiranih prodajalcev, lahko tudi ekonomski ali komercialni tehniki, za prodajo mešanega blaga. Nudimo vam stimulatívne osebne dohodke in urejene delovne pogoje. Cenjene ponudbe pošljite v 10 dneh na naslov Janez Gradišek, Sp. Stranje 17/c, p. Stahovica, tel. 831-580.

Popravek

V 14. številki Kamniškega občana bi se zahvala za pokojno NEŽO GALJOT morala pravilno glasiti

HRIBČEVA MAMA IZ PODGORJA

Nenamerna napaka je nastala pri stavljenju besedila v tiskarni, zanjo se svojcem opravičujemo. Uredništvo

SENŠRM DE Delavska univerza Kamnik

razpisuje v šolskem letu 1988/89 naslednje tečaje:

- nemškega jezika I. in II. stopnje – 75-urni
- tečaje nemškega jezika za predšolske otroke – od 5. leta dalje
- angleškega jezika I. in II. stopnje – 60-urni
- tečaje higijenskega minimuma – začetni, obnovitveni
- tečaje krojenja in šivanja – začetni, nadaljevalni
- tečaje kuhanja – 20-urni
- tečaje klekiranja – 40-urni
- osnovno večerno šolo za odrasle
- vodene konzultacije za izobrazbo ekonomski in komercialni tehnik
- vesele urice telovadbe za predšolske otroke.

Prijave sprejemamo na telefon 831-064 ali osebno na Delavsko univerzo Kamnik.

SOZD SLOVENIJA PAPIR Rudnik kaolina in kalcita Kamnik, 61240 Kamnik, Medvedova 25

Komisija za delovna razmerja TOZD Kaolin Črna objavlja prosta dela in naloge

1. vodje elektro-strojnega vzdrževanja 2. električarja v jami

Pogoji:

- pod 1.: – srednja izobrazba elektro ali strojne smeri – 3 leta delovnih izkušenj – strokovni izpit
- pod 2.: – končana poklicna šola ustrezne smeri – 2 leti delovnih izkušenj

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom in 2-mesečnim poskusnim delom.

Osební dohodek določa pravilnik o osnovah in merilih za delitev sredstev za OD in skupno porabo.

Vsi zainteresirani naj prijave z ustreznimi dokazili pošljejo v 8 dneh po objavi na gornji naslov.

Prijavljene kandidate bomo o izbiri obvestili v 8 dneh po izbiri kandidata.

Komunalno podjetje Kamnik, Cankarjeva 11

objavlja naslednja prosta dela in naloge:

opravljanje tajniških poslov

Pogoji: – končana administrativna šola

Delovno razmerje sklenemo za določen čas – nadomeščanje delavke v času porodniškega dopusta.

opravljanje strežniških in sprevodniških del na žičnici

(delovno razmerje za nedoločen čas s 3-mesečnim poskusnim delom)

Pogoji: – končana osnovna šola

POROKE

JERIČ Marko, prodajalec iz Kamnika in ZLATNAR Branka, vzgojiteljica iz Kamnika

ZUPANČIČ Božo, elektromehaničar iz Motnika in UČAKAR Darinka, ekonomski tehnik iz Kamnika

GRINTAL Igor, delavec s Križa in URANIČ Andrejka, dijakinja iz Godiča

HRIBAR Franc, delavec pri stroju in ROŽMANEC Zvonka, delavka iz Dobrove pri Ljubljani

STOJKOVIČ Robert, delavec iz Mekinj in RAILIČ Ljiljana, delavka iz Drugovičev, BiH

LENARČIČ Tomaž, elektroinštalater iz Šmarce in URH Nevenka, delavka iz Črne pri Kamniku

ZLATOPOROČENCA: BURJA Franc in BURJA Marjeta, roj. Golob iz POREBRA 21

VPIS V I. RAZRED OSNOVNIH ŠOL:

Aktiv šolskih svetovalnih delavcev občine Kamnik obvešča starše, da bo vpis v 1. razred osnovne šole za šolsko leto 1989/90 v torek, dne 27. 9. 1988 in v sredo, 28. 9. 1988 po naslednje razporedu:

Ime šole	kraj vpisa	čas vpisa
OŠ Toma Brejca	na centralni šoli	od 11. do 13. ure od 15. do 18. ure
OŠ Frana Albrehta	na centralni šoli in na podružnicah: Vranja peč, Nevlje, Mekinje in Tunjice	od 11. do 13. ure od 15. do 18. ure
OŠ Duplica	v šoli na Duplici	od 11. do 13. ure od 15. do 18. ure
OŠ Kamniškega bataljona	na centralni šoli (tudi samo 27. 9. od 10. do 17. ure za podr. GOZD)	
OŠ Komenda-Moste	v šoli v Mostah (soba št. 27) samo 27. 9. od 10. do 17. ure	

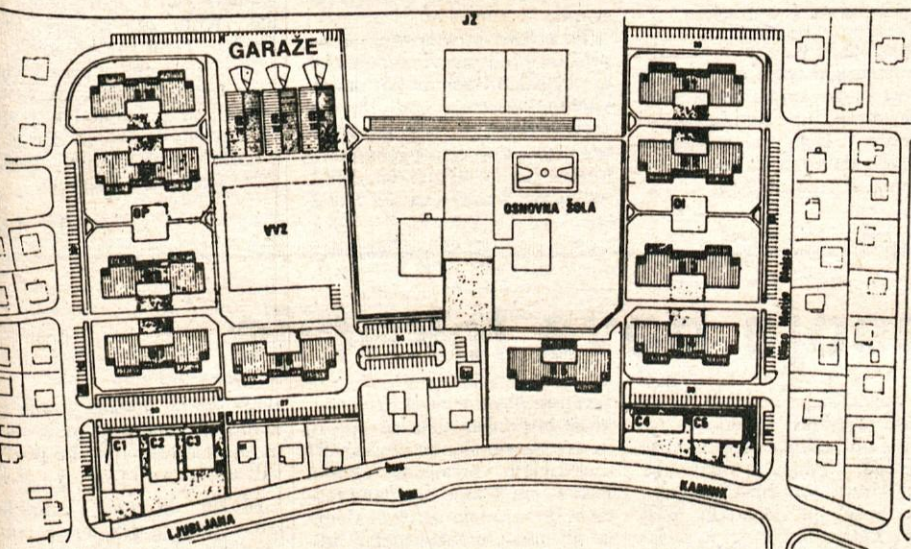
Vpisovali bomo otroke, rojene v letu 1982 in otroke, rojene do konca februarja 1983. Na željo staršev pa bomo vpisali tudi otroke, rojene od 1. 3. do 31. 8. 1983. K vpisu prinesite otrokov izpisek iz rojstne matične knjige.

sgp graditelj

SGP »Graditelj« Kamnik, Maistrova 7

VABILO – OBVESTILO – RAZPIS

V nadaljevanju gradnje za trg v zazidalni soseski B 14 na Duplici so predvidene še 3 garažne hiše »TRIPLEX« s po 60 garažnimi boksi velikosti 2.65x5 m. Informativna cena na dan 1. 10. je 17.500.000 din. Prijave sprejemamo na gornji naslov v roku 15 dni po objavi v Kamniškem občanu.

Prijavnica za kupca garažnega boksa v »TRIPLEX« garažni hiši na Duplici ob železniški progi Kamnik-Ljubljana.

KUPEC: _____

NASLOV: _____ POŠTA: _____

DATUM PRIJAVE: _____ PODPIS: _____

● V dolini Kamniške Bele sta se srečala

Partizanski zdravnik in ameriški letalec

Niti slutiti ni dr. Tine Zajc, partizanski zdravnik, ko se je 10. junija 1944 zvečer poslavljaj od ameriškega pilota Otta Hindsa, ranjenca, ki mu je prišel pomagat v bolnišnico v Kamniško Bello, da ga naslednje jutro ne bo več med živimi. Bernotova mati, ki je skrbelo za ranjence, mu je branila, naj ne hodi ta večer na Komendsko Dobravo, kamor je bil namenjen. Toda njegova skrb za ranjence ga je vlekla v partizansko bolnišnico na Dobravi, ki pa so jo zgodaj zjutraj napadli Nemci, in skupaj z ranjenci pobili tudi dr. Zajca.

Partizansko bolnišnico v Beli so po pripovedovanju Janka Prelshnika in Franca Kregarja-Miška in zapisu Franca Podstudenška - Roka začeli graditi marca 1943. Precej podatkov o gradnji te bolnišnice je ob odkritju spominske plošče v Beli zbral tudi Slavko Šteblaj iz Stranj, skupaj z ostalimi člani KO ZZB NOV Kamniška Bistrica - Godič.

Bolnišnico v Beli so gradili borci in aktivisti ter gozdni delavci iz Kamniške Bistrice in okoli-

ce. Med graditelji so bili Peter Uršič, Tone Uršič, Tone Erjavšek, Peter Erjavšek, Janez Trobešek, Slavko Benkovič, Janez Koželj, France Zobovnik, Jože Golob, Tone Gradišek in drugi.

Precej gradbenega materiala, zlasti lesa in kamna, so dobili v neposredni okolici. Veliko zlasti deske, pa so morali pripeljati iz stahoviške žage in nato prenesti skoraj uro daleč od ceste v Kamniško Bistrico, v dolino Bele. Največkrat je peljal Tone Prekletov, pa tudi njegov brat Janez ali sestra Francka. Pri kmetu Prekletu so namreč gradbeni materiali zbrali za nadaljnji prevoz.

Najprej so zgradili kuhinjski prostor s kletjo, ki so jo pod vodstvom zidarja Franceta Zamljena - Gradiškovega zabetonirali, nato pa nanj postavili lesen objekt.

Petnajst metrov niže v grapi pa so izkopal večjo jamo in v njej naredili prostor za ranjence. Pod strmo previsno steno, kamor ni seglo sonce, pa je bila v zemlji zakopana shramba za živila. Ostanki tega »naravnega hladilnika« so še danes vidni.

Bolnišnica je sprejela od 25 do 30 ranjencev. Od nekaj sto metrov višje ležečega slapa Orglice so napeljali vanjo tudi pitno vodo. Za hrano je skrbelo gospodarska komisija, za zdravila pa partizanske enote, terenci in aktivisti. Med tistimi, ki so skrbeli za prehrano omenjajo tudi Jožeta Martinca - Čikaga, ki je ranjenecem preskrbel marsikatero gamsa ali kako drugo divjad, uplenjeno v grapah pod robovi Kamniških planin.

V bolnišnici so se zadržali večkrat tudi prezeblji kurirji, borci in aktivisti. Bila je dobro zavarovana, saj je sovražnik s svojimi ovaduhmi vztrajno iskal samotne bunkerje, temnice in bolnišnice. Največjo nevarnost za bolnišnico so predstavljali razni ogleduhi, raztrganci, skrivači in dezertarji. Bolnišnica je delovala do marca 1945, ko so jo Nemci odkrili in požgali. Vendar so se ranjenci z osebjem še pravočasno umaknili.

Največkrat sta ranjence zdravila znani partizanski zdravnik dr. Tine Zajc in dr. Vinko Domitrovič. Kuharica in pomožna bolničarka pa je bila Franciška Bernotova iz Stranj.

V juniju 1944 je usoda zanesla med partizanske ranjence v Beli tudi dva ameriška letalca. 29. maja 1944 je namreč na Mali planini strmoglavil 4-motorni ameriški bombnik Liberator, ki so jih takrat imenovali »leteča trdnjava«. Med poletom proti Dunaju je bil med Zagrebom obstreljen. Osem letalcev je še pravočasno izskočilo nad Malo planino, dva pa sta zgorela v razbitinah letala.

Veter je padalce raznesel na vse strani, vendar so jih šest rešili partizani, dva pa sta pristala pri Kavranu in sta prišla v roke Nemcem, ki so ju odpeljali v taborišče.

Najbolj se je poškodoval koplilot Otto Hinds, ki ga je po padcu na kol pri lesi na Mali planini rešil partizan Franc Kregar - Miško. Letalec se je pri padcu zlomil hrbtenico in nogo. Kregar ga je zanesel v Žagarjevo bajto, od tu pa so ga z Male planine odnesli k Prekletovim, nato pa k Bosovim, kmalu pa v bolnišnico v dolino Bele. Enega od letalcev je šele po treh tednih našel v Mojčini koči na Sušavah Valentin Frtuna. Bil je popolnoma izčrpan in obnemogel. Partizana Polde Starovasnik in Jože Martinca sta ga odnesla v Belo.

Otto Hinds iz Kolorada kljub skrbni negi in močni fizični konstituciji ni mogel premagati težkih notranjih poškodb; 20. julija 1944 je umrl. O njegovi smrti je v arhivu Inštituta za zgodovino delavskega gibanja v Ljubljani originalni dokument, ki ga je podpisal dr. Peter Držaj, šef sanitetnega odseka IV. operativne cone. V njem prosi Glavni štab NOV in POS, da se obvesti šef sekcije anglo-ameriške misije,

STAB
IV. OPERATIVNE ZONE
NOV in PO Slovenije
Sanitetni odsek
Položaj, 3. sept. 1944.

SANITETNEMU ODBELKU GLAVNEGA STABA NOV IN POS

Prosimo da se obvesti šef sekcije anglo-ameriške misije kapetan Sagers o sledečem:
Na dan 20. julija t.l. je umrl v eni od postojank OK KPS Kamnik zavezniški letalec. Po podatkih, katere smo dobili od OK KPS Kamnik poročamo:

1) Osebnost podatki: OTTO HINDS, roj. 14. 10. 1917, junior, Lieutenant, 0-150392, civilni naslov: 944 Street, Boulder, Colorado, Co-Pilot

2) Vzrok smrti posledice sledečih poškodb: zlom hrbtenice - Fractura vertebrae, prelom desne stegnenice - Fractura complicata femoris dex., prelom leve golenice - Fractura fibulae, sin. ter celotna oslabiljenost in preležanina, Atonia gastrica et Duodeni.

Z ozirom na močno konstitucije umrlega ter skrbno zdravljenje in nego je nastopila smrt šele po preteku skoraj 4 mesecev, navzlic vsem prizadevanjem in popolni terapiji, katere je bil deležen v naši postojanki.

3) Imenovan je pokopan v neposredni bližini objekta pod "Kozjim hrbtom".

4) Obred pokopa se je vršil na sledeči način: v prisotnosti v postojanki bivajočega ameriškega letalca, obojca postojanke ter upravnik iste je bil na dan 21. julija 1944, ob 17 uri umrl pokopan. Obred pogreba se je izvršil brez duhovnika v našem jeziku. Grob je okrašen z našim planinskim cvetjem in zelenjem a na grob postavljen lesen križ. Ob križu je pokopana tudi steklenica z podatki umrlega.

Z drugimi podatki ne razpolagamo.
Smrt fašizmu - svoboda narodu!

Načelnik štaba, major
Sef sanitet. odseka, kapetan:
Dr. Držaj Peter

Sporočilo dr. Petra Držaja glav. štabu NOV in POS

kapetan Sagers, da je 20. julija 1944 v eni od postojank OK KPS Kamnik umrl zavezniški letalec OTTO HINDS, roj. 14. 10. 1917 junior 2nd Lieutenant, 0-150392, civilni naslov: 9th Svet, Boulder, Colorado, Co-Pilot. Naveden je vzrok smrti, ki je nastopila šele po preteku nekaj mesecev (poročilo navaja 4 mesece, dejansko pa je šlo za mesec in 3 tedne, verjetno zaradi tega, ker je bilo poročilo pisano šele 13. septembra 1944) »navzlic vsem prizadevanjem in popolni terapiji, katere je bil deležen v naši postojanki. Imenovan je pokopan v neposredni bližini objekta po Kozjim hrbtom«. (Zaradi konspiracije je bilo kraju dano povsem drugačno ime).

V poročilu je opisan tudi pogrebni obred: »V prisotnosti v postojanki bivajočega ameriškega letalca, obojca postojanke ter upravnik iste je bila na dan 21. julija 1944 ob 17. uri umrl pokopan. Obred pogreba se je izvršil brez duhovnika, v našem jeziku. Grob je okrašen z našim planinskim cvetjem in zelenjem, a na grob postavljen lesen križ. Ob križu je pokopana tudi steklenica s podatki umrlega.«

Tako sta se v dolini Kamniške Bele srečali usodi partizanskega zdravnika dr. Tine Zajca, ki je dober mesec pred tem še zdravil ranjence v Beli, in ameriškega letalca iz daljnega Kolorada. Kamnik, 27. 6. 1988

F. S.

Memorial Jožeta Klanjška-Vasje

Še eno pomembno tradicionalno 21. po vrsti strelsko tekmovanje je za nami. Pričelo se je leta 1966 v počastitev prezgodaj umrlega komandanta XIV. divizije narodnega heroja in dolgoletnega predsednika Strelske zveze Slovenije (1952-1965).

Kamniški strelci so bili do sedaj trikrat zmagovalci tega tekmovanja, ki ga vsako leto enkrat organizira kraj zmagovalca. Lani smo zmagali v Celju. Kar 6 let so strelci Celja ekipno osvajali to znamenito trofejo, strelci Kamnika pa posamično prejeli številne lepe nagrade in priznanja, posebno naš odlični strelec Marjan Repič. Zadnje nedeljo v letošnjem avgustu so na našem MK strelišču strelski delavci pripravili in uspešno končali republiško tekmovanje. Nastopilo je 12 4-članskih ekip. Po pravilih morata biti dva člana ekipe mlajša od 20 let. Ekipa Kamnika je nastopila v sestavi Marjan Repič, Roman Radelj, Vilma Bauman in Sašo Podgornik.

Pri otvoritvi tekmovanja so bili prisotni predstavniki republiških in občinskih organov kot pokrovitelji tekmovanja, častni organizacijski odbor pa je bil sestavljen iz 11 članov na čelu z generalmajorjem Kostjo Bizjakom, predsednikom Strelske zveze Slovenije.

Življenjepis oz. bojno pot Jožeta Klanjška - Vasje je opisal Ivo Božič-Jovo, predsednik odbora ZB-Lj. Šiška in predsednik odbora 14. divizije. Ob tej priložnosti so predstavniki te borčevske organizacije obiskali grob narodnega heroja Mirka Jermana na kamniških Zalah.

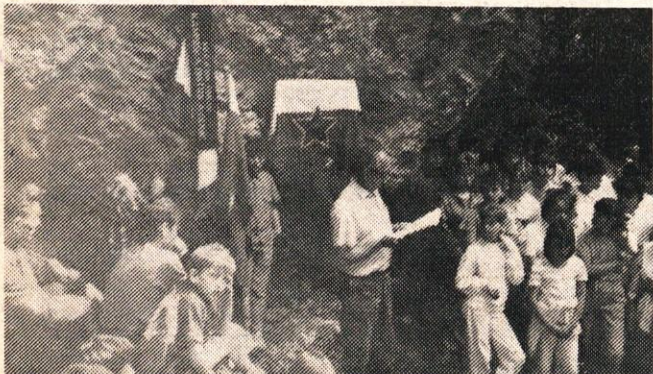
Rezultati: Ekipno: Kamnik 97 krogov; Slovenj Gradec 92 krogov; Turnišče-Ptuj 925; »Proleter« Lj. Šiška 913; Trebnje 907; Celje 903; Trzin 886; Kranj 856; Brezovčice 785; KRIM Lj. 778; TVL Partizan - Stari trg 767; PARTIZAN - Zalog 764 krogov. Najboljši posamezniki: Marjan Repič, Kamnik 266 krogov; Jože Jeram, Celje 257 krogov; Oto Pok, Slovenj Gradec 257 krogov; Bojan Mihelač, Ptuj 254 krogov; Roman Radelj, Kamnik 252; Ervin Seršen, Celje 250 krogov; Janez Mrkun, Krško 246 krogov; Sašo Podgornik, Kamnik 245 krogov; Tomo Hodak, Krim 243 krogov; Franjo Brečko, Trzin 242 krogov.

Zmagovalcem in prirediteljem velja izreči za uspeh vse čestitke z željo, da naslednje leto ponovno osvojijo najboljšo mesto in z dobro organizacijo ohranijo ugled strelstva v Kamniku.

JANEZ TAJČ

POLDE STAROVASNIK pred nekdanjim grobom ameriškega letalca v Beli. (foto: F. S.)

SLAVKO ŠTEBLAJ je orisal spomin na gradnjo in življenje v partizanski bolnici Bela. (foto: F. S.)

106
PODRAVNA
VEGETA
Uredništvo
Kamniškega občana
6121410 Kamnik
Slovenija
S-5253
Turistkomerc ZAGREB

Imenu vseh kamniških fantov, ki služimo vojni rok v Koprivnici se zahvaljujem za vse številke občana, ki nas je sproti seznanjal z dogajanjem v našem malem lepem mestu Kamniku - na sončni strani Alp!

do septembra
vojak voznik

Trezna presoja nove lokacije

V mesecu avgustu je bila javna razgrnitev osnutka zazidalnega načrta M-6 Donit (Kemostik). Kljub počitnicam je bila udeležba zadovoljiva, še posebej na razgrnitvi 1. septembra, ko je problematiko obravnavala skupščina krajevne skupnosti Mekinje, vabilu pa so se odzvali tudi krajanji in predstavniki Donit TOZD Kemostik Kamnik.

Ob tej priložnosti so krajanji ponovno opozorili na vrsto problemov, ki so se kopičili v zvezi z že dolgoletno proizvodnjo te organizacije združenega dela. Pri tem je bila v ospredje postavljena varnostna in ekološka problematika, saj so skupaj z njo rasli in se osveščali predvsem na tistih, bolj grenkih izkušnjah.

V širšem prostoru je to seveda le manjši del pri nadaljnjem razreševanju in vključevanju vseh nas za zdravo, varno in čisto oko-

lje. Vsekakor pa se kljub osveščeni prepočasi premika razreševanje odlagališča odpadkov, ki se je tudi s pomočjo zakonodaje »zablokiralo« v občinskih mejah; da o posebnih odpadkih, naši »lepi« Kamniški Bistrici in onesnaženju zraka sploh ne govorimo.

Hitro naraščanje povojne industrije nam skoraj povsod že kaže zobe, saj je bilo v preteklosti le malokrat dovolj denarja za zagotovitev prepotrebni čistilnih naprav ter vlaganja v nove čistejšie tehnologije, čas pa, vsi vidimo in občutimo, s poglobljanjem krize stvari še bolj postavlja na glavo.

Prav zaradi nekaterih takšnih težav velja razumeti Donit TOZD Kemostik za pristop k zazidalnemu načrtu, s katerim naj bi bistveno izboljšali delovne pogoje zaposlenih delavcev, varnost, dosegljivejšo tehnologijo

raven in s tem v zvezi ekologijo, ki ne bi predstavljala nevarnosti in ogrožala krajanov v njihovem vsakdanjem bivalnem okolju. Prav v tem delu je bila dana zahteva, da posebna delovna skupina pri inštitutu Jožef Stefan prouči in oceni ekološke ogroženosti ob nekoliko povečani proizvodnji na večji del isti lokaciji; saj je v tem trenutku nemogoče pričakovati premostitev ali ukinitve - tovarne...

Zazidalni načrt posega poleg že do sedaj zelo občutljivega varnostnega pasu, katerega meje se različno tolmačijo, tudi v nekatere dele v širšem prostoru, na obrežje Kamniške Bistrice in cestnega pristopa do tovarniškega dvorišča. Ker slednje temelito posega v prostor večjega števila krajanov, je še kako pomembno, kako se bo oblikovala končna odločitev. Prav to pa kaže tudi na to, da je že v fazi priprav osnutka

potrebno na podlagi grobih skic zbrati bistvene pripombe, da ne bi kasneje brez potrebe povečevali stroškov.

Menim, da so bili s strani krajanov podani nekateri zanimivi predlogi oziroma variantne rešitve, ki jih bo treba na neki način vgraditi v celoten projekt ali pa utemeljeno zavrniti. To pa bi verjetno ob oceni ogroženosti ustavilo nadaljnje odločanje pri sprejemanju zazidalnega načrta, katerega obravnava osnutka se bo zavlekla tja v mesec oktober.

Občinska konferenca SZDL se bo prizdevala, da bo vso tovrstno problematiko redno spremljala in odpirala prostor za vse pobude in prizadevanja izhajajoče iz programskih izhodišč, okrogle mize in problemske konference na temo »ekologija, energija, varčevanje«.

RUDI PFAJFAR

Planinci slavijo

Kamniški planinci slavijo 95-letnico svojega aktivnega življenja. V tem času mnogih uspehov in padcev, so planinci doživljali razvoj, ki je Planinsko društvo dvignil visoko, na sedanje stanje. Vsaka situacija je planince klenila in hrabrila, tako, da so danes postali pomemben člen naše družbene stvarnosti. Planinsko društvo Kamnik je v predvojnem in povojnem obdobju uspelo uveljaviti planinsko zavest in privzgojiti priprisanje, da je za planinske cilje vredno marsikaj žrtvovati.

Temu cilju so sledili dolga leta, zato se imajo danes, ob jubileju, s čim pohvaliti. Nova kočna na Kamniškem sedlu, razširjena kočna na Kokrškem sedlu, tovorni žičnici, društveni prostori, aktivnost vseh odsekov društva, je le del tega, s čimer pokažejo vsem, da so planinci predvsem ljudje. Svoj jubilej lahko dostojno slavijo.

Devetnajstega julija, na obletnico ustanovitve društva (1893), so se kamniški planinci in številni gostje zbrali na slavnostni seji v lepo urejeni sejni sobi Stola.

V bogatem kulturnem programu so sodelovali pevci Lire, citraš Tomaž Plahutnik in pevec Rok Lap, ki so navdušili vse prisotne. Seje se je poleg članov društva, prejemanikov planinskih in društvenih obličij, udeležilo veliko gostov. Med njimi so bili vsi predstavniki občinskega družbeno-političnega življenja, predsednik Planinske zveze Slovenije, Marjan Oblak, podpredsednik PZS Jože Dobnik, predsednik meddruštvenega odbora Ljubljana Peter Lavrič, predstavniki planinskih društev in drugi. Delovna organizacija Stol Kamnik ni samo omogočila slovesnosti v njihovih prostorih, ampak je pripravila tudi planinsko srečanje udeležencev slavnosti.

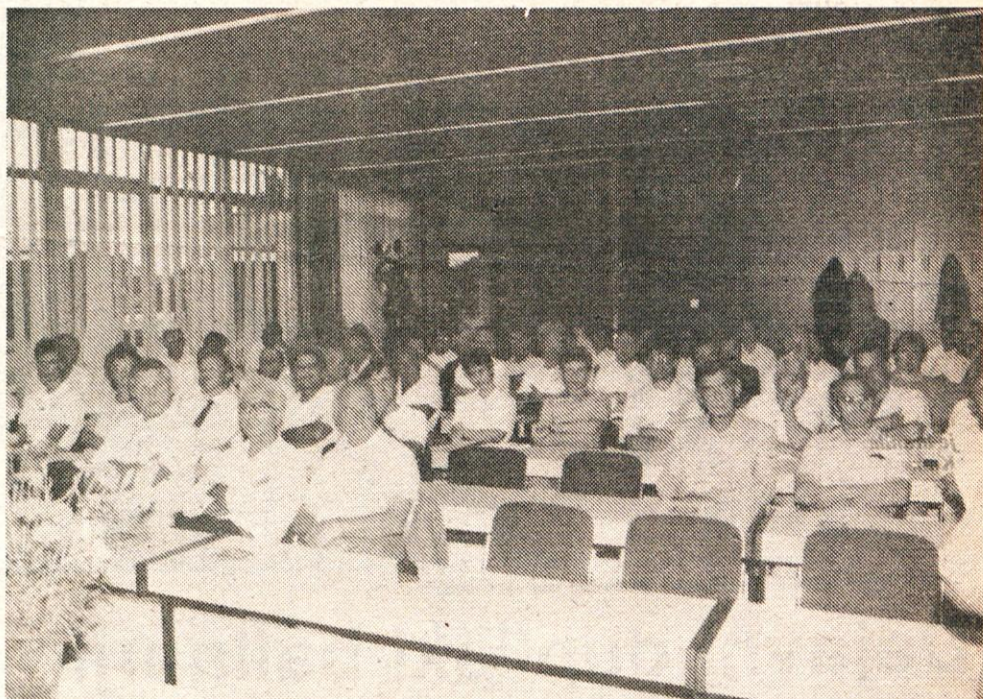
Ob 95-letnici PD Kamnik in

Dnevu Kamniških planin pa je bilo 24. julija na Kokrškem sedlu množično srečanje planincev. Z vseh strani so prihajali. Prišlo je nekaj sto planincev in ljubiteljev gora. Pevsko društvo Solidarnost iz Kamnika je priredilo koncert prijetnih melodij, trobentača iz Stranj pa sta zaigrala nekaj odmevnih skladb. Udeleženci srečanja na Koroškem sedlu so si ogledali zanimivosti pokrajine in se prepričali o skorajšnjem zaključku del na Cojzovi koči. Predsednik PD Kamnik je ob tej priliki orisal prehojeno pot društva, opredelil naloge in opozoril na pomembnost planinske organizacije.

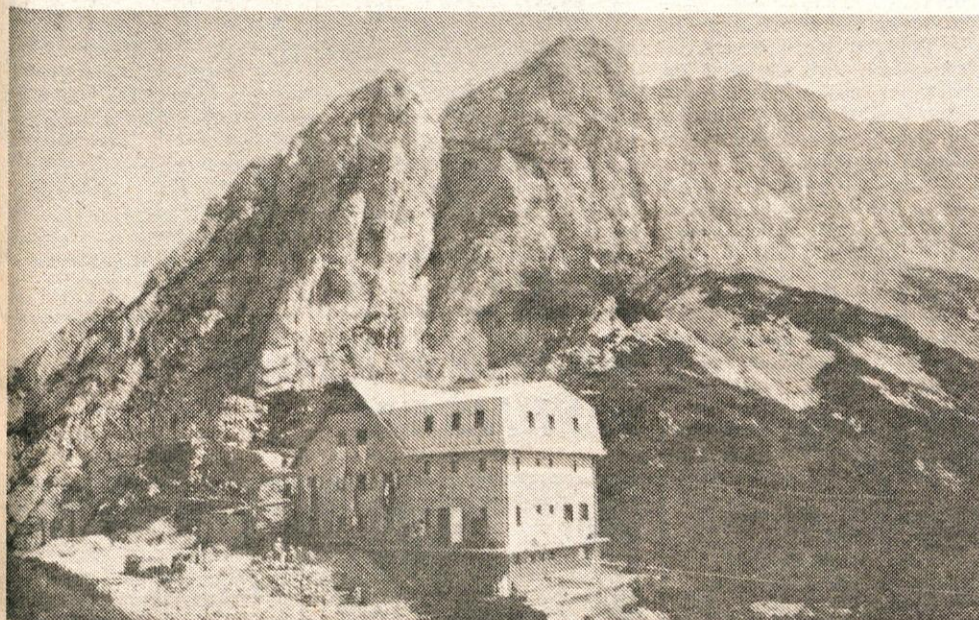
Na srečanju na Kokrškem sedlu so se planinci dogovorili, da se ponovno snidejo na tem mestu v septembru, ko bo razširjena kočna izročena v uporabo planinškim obiskovalcem.

Kamniški planinci so delovno in s konkretnimi rezultati obeležili svoj praznik in s tem priložili še delček svojega prispevka k uveljavitvi planinskega poslanstva.

STANE SIMŠIČ

Slovesna seja Planinskega društva Kamnik ob 95-letnici

Otvoritev koč na Kokrškem sedlu

V nedeljo, 18. septembra ob 11. uri bodo kamniški planinci izročili svojemu namenu obnovljeno in razširjeno Cojzovo koč na Kokrškem sedlu. Koča bo povečana za 60 ležišč, urejene bodo sanitarije, razširjena jedilnica in sodobno urejena kuhinja. V tej planinski koči bo v jedilnici 100 sedežev, prenočevalo pa bo lahko več kot 100 planincev naenkrat. Obisk in zanimanje za to kočjo je veliko. Koča stoji na pomembnem stičišču planinskih poti, zato so neumorni planinci vložili veliko truda in gospodarstvo kar izdatna materialna sredstva, da so kočjo lahko dokončali v roku – v letošnjem jubilejnem letu, ob 95-letnici ustanovitve društva. Otvoritev koč bo slovesna in združena z lepim kulturnim programom. Planinsko društvo Kamnik vabi vse ljubitelje gora in ljubitelje lepega in zdravega okolja, da se udeležijo slavnostnega dogodka. Pričakujejo veliko udeležbo. Pridite na Kokrško sedlo in s svojo prisotnostjo izkažite zahvalo neumornim graditeljem koč. Prevoz z rednim avtobusom do Kamniške Bistrice ob 6.25, 7.25 in 8.25.

STANE SIMŠIČ

Planinski kotichek

ALPINISTIČNA ŠOLA

Z letošnjo alpinistično šolo bo AO Kamnik začel v četrtek, 15. septembra ob 18. uri v prostorih PD Kamnik na Kidričevi 38 v Kamniku. Šolo bo vodila DARJA JENKO, ob pomoči Marka Prezlja, Rada Nadvešnika, Franceta Malešiča in drugih alpinističnih instruktorjev. Predvidena so predavanja, vaje v plezalnem vrtnu, treningi v telovadnici in seveda tudi alpinistične ture: plezalni vzponi, pristopi in turni smuki. Za tiste, ki bi se radi vključili v to šolo, je zelo dobro, če so že doslej hodili v gore in da obvladajo osnove planinstva, ne samo teoretično, ampak tudi praktično. Spodnja starostna meja je 16 let, za vse, ki še niso polnoletni, pa je potrebno tudi pismeno dovoljenje staršev.

TRIM POHOD

Zadnji letošnji planinski trimski pohod v visokogorje bo v nedeljo, 25. septembra in sicer na Koroško sedlo, za tiste z boljšo kondicijo pa še na Grintovec. Vodila ga bosta pripravnik za gorskega vodnika CENE BERČIČ in MILAN GLADEK. Vabljeni so predvsem tisti, ki bolj malo hodijo v gore, da se bodo tako lahko pod strokovnim vodstvom povzpeli tudi na najvišji vrh Kamniških Alp, seveda, če imajo primerno kondicijo. Do Kokrškega sedla je okoli tri ure in pol hoje, na Grintovec pa še dve uri več. Tudi tisti, ki se v nedeljo, 18. septembra, ne bodo mogli udeležiti otvoritve prenovljene Cojzove koč na Kokrškem sedlu, si jo lahko pridejo ogledat

teden dni pozneje. Če bo slabo vreme, pohoda ne bo.

KAMNIČANI V HIMALAJO

V sredo, 24. avgusta, je v Nepal in nato naprej v Tibet odpotoval JANEZ BENKOVIČ. Zaradi dobrega sodelovanja pri plezanju na Ama Dablam 1986. leta, so ga Zagrebčani povabili v svojo I. zagrebško odpravo na Everest, ki naj bi prihodnje leto poskusila preplezati novo smer v severozahodni steni najvišje gore sveta, nekje med Severnim grebenom in Osrednjim ozebnikom. Sedaj je Benkovič odšel v Tibet skupaj z Darkom Berljakom, ki je vodja odprave, da bi si dobro ogledala možnosti vzpona v sami steni, kakor tudi pripravila vse ostale stvari, da bi nato odprava čim lažje dosegla zastavljene cilje.

V septembru pa naj bi v Nepal in nato naprej v Tibet odpotovala tudi dvojna slovenska odprava na Čo Oju. Dvojna zato, ker združuje pravzaprav dve odpravi. Ena, ki jo sestavlja 7 ljudi, ima namen, da v prvenstveni smeri prepleza severno steno tega osemstisočaka. Cilj druge, ki jo sestavlja samo dva človeka, pa je, da Tomo Česen v solo vzponu prepleza v prvenstveni smeri zahodno steno iste gore. To sta dva visoko postavljena cilja, posebno še drugi predstavlja že vrh tudi svetovne kvalitete, ki pa sta glede na kvaliteto naših alpinistov, sicer težko, vendar realno dosegljiva.

V to odpravo sta izbrana tudi dva člana kamniškega alpinističnega odseka: RADÓ NADVEŠ-

NIK in MARKO PREZELJ kot dva mlada, perspektivna alpinista, ki pa že imata himalajske izkušnje. Žal pa ima ta odprava hude finančne težave. Kitajci so poslali »tik pred zajci« mnogo večje denarne zahteve, kot so bile predvidene v proračunu, odprava pa kot običajno trpi za kroničnim pomanjkanjem denarja, katerega večino morajo fantje zbrati sami. Zato je vprašljiva izvedba celotne zamisli. Kljub temu upamo in želimo, da bodo fantje, ki so v odpravo vložili že veliko dela in tudi lastnih sredstev, lahko odšli uresničevati svoje cilje. Pri tem jim želimo veliko sreče, predvsem pa, da pridejo vsi živi in zdravi nazaj.

TRIJE »ZADNJI« PROBLEMI ALP

V evropskem alpinizmu pred drugo svetovno vojno so dolgo časa burili duha tako imenovani »trije zadnji problemi Alp«. To so tri več kot 1000 m visoke severne stene Matterhorna, Grandes Jorasses in Eigerja. Razvilo se je pravo tekmovalstvo med navezami posameznih držav, katera bo prva preplezala katero od teh sten. Posebno dolgo se je upirala severna stena Eigerja, ki je zahtevala tudi veliko smrtnih žrtev, tako da so švicarske oblasti za

nekaj časa celo prepovedale plezanje v njej.

Ko so bile te stene končno tudi preplezane, se je tekmovalstvo preneslo v druge stene in Himalajo, toda sloves »treh zadnjih problemov Alp« je ostal, čeprav je bilo nato preplezanih še veliko tudi težjih stvari. Tako tudi danes še vedno pomeni kvaliteto, če nekemu uspe preplezati te tri stene.

To je letos uspelo tudi Janezu Benkoviču, članu kamniškega AO, prvič v zgodovini AO Kamnik. Najprej se je podal že leta 1980 v severno steno Eigerja. Skupaj z Rokom Kovačem sta jo zmogla v treh dneh, od 10. do 12. avgusta. Stena je visoka 1600 m in v njej ju je zalotilo tudi manjše poslabšanje vremena, vendar jima je uspelo izplezati brez posledic. Po sedmih letih je nato skupaj z Davorjem Butkovičem in Zagreba preplezal severno steno Matterhorna po 1000 m visoki smeri bratov Schmidt. Tudi tu nista imela idealnih razmer. Letos pa je v pripravah za odhod v Himalajo odšel z mladim in perspektivnim pripravnikom kamniškega alpinističnega odseka Matjažem Wiegletom še v Walkerjev steber v Grandes Jorasses. Vstopila sta 26. julija in naslednji dan, po 20. urah plezanja sta bila na vrhu.

BOJČ

**OGLAŠUJTE
V KAMNIŠKEM OBČANU**

Vrteli so pedala

Kolesarsko društvo Kamnik je 27. avgusta priredilo že tradicionalno dirko na Črnivec. Na 16 kilometrov dolgi gorski progi, s skoraj 600 metrov višinske razlike, se je v devetih kategorijah proti 901 meter visokemu vrhu podalo 94 tekmovalcev in tekmovalk. Čeprav jim vreme ni bilo najbolj naklonjeno, je absolutni zmagovalec Rok Černe dosegel zelo solidno povprečno hitrost 29,89 km/h. Med dekleti, ki so bila v manjšini, pa je s povprečno hitrostjo 25,08 km prva na cilj pripeljala Minka Logonder.

Start dirke je bil skupinski, ob 9. uri izpred kavarne Veronika, zaradi večje varnosti tekmovalcev in pa zaradi zahteve delavcev postaje milice, ki so želeli čimprej sprostiti mestno jedro in omogočiti normalen in varen promet.

Rezultati:

Rekreativci 1959 in mlajši: 1) Rok Černe (Zadvor) 32.11, 2) V. Turek (Rog Franek) +0.12, 3) S. Žakelj (Alpina Žiri) +0.12, 4) M. Hribar (Kamnik) +0.32, 5) M. Kemperle (Zlatarstvo Banič) +0.32, 10) L. Pavlinič (Kamnik) +1.33, 12) M. Jagodinc +2.59, 13) M. Hribnik +2.09, 14) S. Potočnik +2.09, 18) D. Čibej +2.59, 20) M. Uršič +3.15, 24)

M. Romšak +3.55, 26) T. Kaker +4.21, 29) T. Golob +5.50, 31) Klemenc +7.02, 34) Kemperle +7.36, 38) Zabret +11.01, 39) M. Poljanšek +11.02, 40) S. Komatar +13.30

Rekreativci 1958 – 1948: 1) Naiger (Koper) 32.11, 2) Š. Zlebič (Koper) +0.32, 3) Lindič (Kamnik) +1.04, 6) A. Lanišek (Kamnik) +1.55, 7) L. Žibret (Donit) +2.38, 10) Z. Primc (Kamnik) +4.47, 11) K. Flerin +5.05, 12) B. Sedušak +5.25, 14) J. Kramar +7.46, 15) B. Golouh +9.49, 19) Z. Juršič +14.06

Veterani 1947 ;8 1943: 1) V. Jurančič (M. knjiga) 33.56, J. Krek (J. Peternel) +1.22, 3) P. Bertoničelj +1.44, R. Petek (Kamnik) +3.20

Veterani 1942 – 1938: 1) J. Hafner (Rog Franek) 35.00, 2) S. Kavčič (Grosuplje) +2.36, 3) F. Gliha (Grosuplje) +4.47, 5) J. Slapničar +7.38, 6) F. Novak +11.35

Veterani 1937 – 1933: 1) V. Novak (Kokrica) 38.29, 2) F. Grašič (Ljubljana) +8.55, 3) H. Neubauer (Rog Franek) +12.35
Veterani 1927 in starejši: 1) V. Makuc (Ljubljana) 44.13

Ženske 1963 in mlajše: 1) J. Kovač (Job Dol) 41.03, 2) V. Pibernik (Stahovica) +1.42, 3) I. Zarnik (Alprem) +6.24

Ženske 1962 in starejše: 1) M. Lagonder (j. Peternel) 38.27, 2) A. Černe (Riko) +3.48, 3) T. Geč (Podutik) +17.57

V moških kategorijah kamniški tekmovalci »zmagovalnih stopničk.« z eno svetlo izjemo, niso videli. To dokazuje, da je bila konkurenca izredno močna, ker ni nič nenavadnega, saj bi lahko to dirko proglasili za generalko juriša na Vršič, ki je bil teden dni kasneje.

Če bi primerjali lanskoletne rezultate Vršiča in letošnje s kamniške dirke, pa bi ugotovili še to, da se med rekreativci pojavlja pet imen, ki so v vrhu obeh tabel, medtem ko je med veterani in dekleti na prvih treh mestih kar osem istih tekmovalcev. Naj bodo ti podatki še dodatna spodbuda organizatorjem in spoznorju Janezu Baniču, ki je omogočil nemoten potek tekmovalstva in nakup ličnih nagrad za najboljše. Na svidenje torej prihodnje leto, ko bomo znova preizkusili svoje sposobnosti med vzponom na Črnivec.

MATIC ROMŠAK

Republiško prvenstvo v avtokrosu spet v Tunjicah

Naj vas najprej, v imenu organizatorjev, AMD Kamnik, povabim na tridnevno prireditev, ki bo od petka, 23. do nedelje, 25. septembra. Šesto tekmovalstvo za republiško prvenstvo bo potekalo po določilih športnega pravilnika FIM, na 720 metrov dolgi progi, z dvema večjima vzpetinama, od 25 do 35°.

Že v petek se bo začel neuradni trening, medtem ko bo sobotni in nedeljski spored precej bolj pester. Naj omenim le demonstracijsko vožnjo z mednarodno udeležbo v soboto in finalne dirke v nedeljo. Finale bo potekalo

v dveh kategorijah ali divizijah in sicer so v diviziji II razvrščena turistična vozila nad 650 ccm, s pogonom na vsa štiri kolesa, medtem ko bodo v diviziji III nastopila specialna vozila – buggyji.

Najboljši slovenski tekmovalci bodo nagrajeni s pokali in diplomami, vi, dragi gledalci pa z drznimi vožnjami tekmovalcev iz Belgije, Nizozemske, Avstrije, Madžarske in Jugoslavije, zato naj vam ne bo žal 5000 dinarjev, ki jih boste morali odšteti za ogled tridnevnega tekmovalnega spreda. MATIC ROMŠAK

Izbirna tekma za evropsko prvenstvo

Kinoško društvo Kamnik je v soboto, 6. avgusta, priredilo izbirno tekmovalstvo šolanih službenih psov za izbiro jugoslovanske reprezentance, ki nas bo zastopala na evropskem prvenstvu v sosednji Avstriji.

Izbirna tekma je bila na stadionu v Mekinjah, sodelovalo pa je deset tekmovalcev iz vse Slovenije. Tekmovalni program je obsegal naslednje discipline:

- sledenje na 800m dolgi sledi in iskanje treh izgubljenih predmetov
- vaje poslušnosti
- vaje obrambe in napada.

Tekmovalstvo je trajalo skoraj

ves dan, udeležba gledalcev in tudi tekmovalcev je bila dokaj velika. Tekmovalstvo je v celoti uspelo, prav tako je bila dobra organizacija tekmovalstva, za katero ima zaslug prav gotovo Kinološko društvo Kamnik s svojimi člani. Pri izvedbi tekmovalstva so s svojimi izdelki ali denarnimi prispevki pomagali zasebniki in delovne organizacije, ki so s tem omogočili izvedbo tekmovalstva. Vsem še enkrat hvala.

Izbrali smo torej reprezentanco, ki nas bo zastopala na evropskem prvenstvu. Želimo jim veliko uspeha in dobre športne rezultate. MAJA

Z združenimi močmi do športnega parka Virtus

V dneh praznovanja občinskega praznika in praznika KS Duplica je postal šport v krajevni skupnosti Duplica in Šmarca bogatejši za pomembno pridobitev. Svojemu namenu so izročili športni park Virtus. Nogometnemu igrišču, ki že nekaj let uspešno služi športnikom, se je pridružilo pet lepo urejenih teniških igrišč ob strugi Kamniške Bistrice, na že asfaltirani površini pa bosta v kratkem zaživel še košarkaško in rokometno igrišče.

Jože Zupin, ki je vodil gradbeni odbor, je ob otvoritvi povedal, da so na pobudo KS Šmarca (športni park Virtus je namreč na območju te KS) začeli razmišljati o teniških igriščih že pred tremi leti. Seveda je bilo najtežje vprašanje, kje dobiti denar. Vendar so z združenimi močmi krajevnih skupnosti Duplica in Šmarca in delovnih organizacij Stol, Titan in Alpem uspešno rešili to težavo. Največji delež je seveda prispeval Stol. Velik pa je bil tudi prispevek članov novoustanovljene teniške sekcije Virtusa, ki so opravili več kot 2000 prostovoljnih delovnih ur.

Poleg lepo urejenih teniških igrišč, tudi že opremljenih z reflektorji, so postavili lično brunarico, v kateri je garderoba, klubski prostor in okrepčevalnica. Zanj bo skrbel znani športni delavec Franc Kerec.

Omeniti velja tudi izvajalca gradbenih del in opreme Borisa Kuharja iz Šmarce, ki je solidno

opravil zahtevna montažna dela na teniških igriščih.

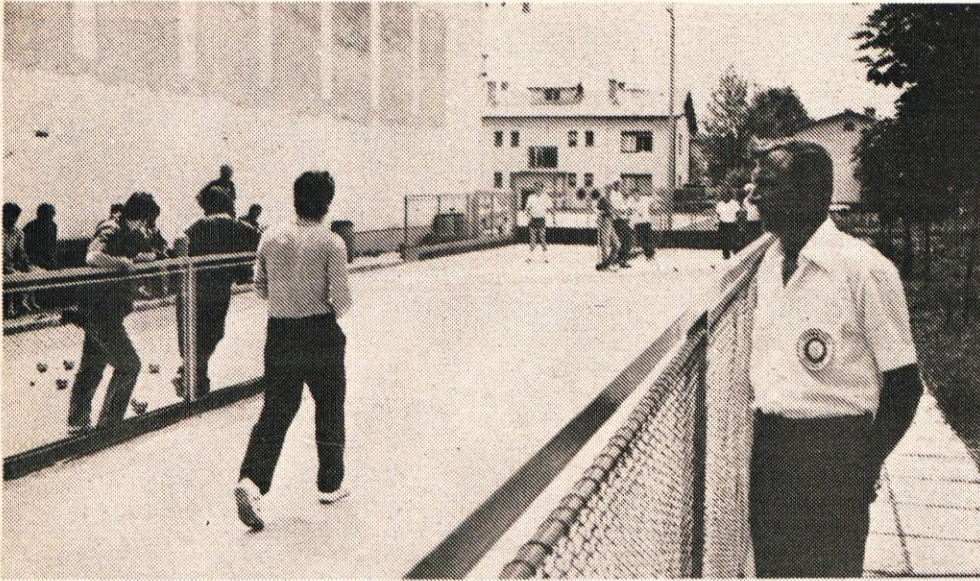
Naš skupni cilj, da zadostimo potrebam po športni rekreaciji občanov v tem delu občine je bil dosežen, pri tem nas niso ovirale meje krajevnih skupnosti, so v pogovoru dejali predstavniki obeh krajevnih skupnosti in delovnih organizacij.

Teniški klub Virtus ima okrog 150 članov, od tega več kot polovico mladih. Pred kratkim so iz-

vedli teniški tečaj za dve skupini članov, ki ga bodo jeseni ponovili.

Svoje sposobnosti preverjajo na rednih mesečnih turnirjih. Pa ne gre za prvake, kot poudarjajo gre predvsem za razmah »belega športa« kot koristne rekreacije delovnih ljudi. V tem kaže napredek prizadevnih športnih delavcev dupliškega Virtusa samo pod preti.

F. S.

Velika želja dupliških balinarjev je streha nad igriščem

Dejavni dupliški balinarji

Vse letošnje poletje je bilo za balinarje BSK Virtus Duplica zelo razgibano. O tem smo se pogovarjali s trenerjem tega kluba in balinarskim sodnikom Marjanom Prelovškom.

Letos smo organizirali v začetku julija že osmi maraton (24-urno tekmovanje) med balinarji Virtusa in BSK Budničar - Količev, nam je povedal prizadeveni balinarski trener in organizator Prelovšek. Zmagali so balinarji Virtusa z 162:122. Doslej so pokal štirikrat osvojili domačini, štirikrat pa BSK Budničar, BSK Virtus je tudi organizator občinske trim lige, tekmovanja pa potekajo na igriščih Virtusa, Titana in društva upokojevcov. Veliko zanimanje za to vrsto športa kaže podatek, da v tej ligi nastopa 11 ekip iz delovnih organizacij in krajevnih skupnosti.

Sicer pa ekipa Virtus sodeluje v I. območni ljubljanski ligi in je trenutno na 3. mestu. Njihova želja je uvrstiti se v republiško ligo. Menijo, da ni neuresničljiva, saj imajo v svojem klubu veliko podmladka.

In še eno željo imajo, ki bi jo radi čimprej uresničili. Nad igrišči bi radi zgradili streho, ki bo

omogočila podaljšanje sezone za tri do štiri mesece.

Del denarja smo že sami zbrali, nekaj tudi z organizacijo nedavne balinarske veselice, pravi Prelovšek. Pričakujemo pa tudi pomoč krajevnih skupnosti Duplica in delovnih organizacij naše občine. Že letos bomo pripravili načrte in kupili nekaj materiala za ta namen.

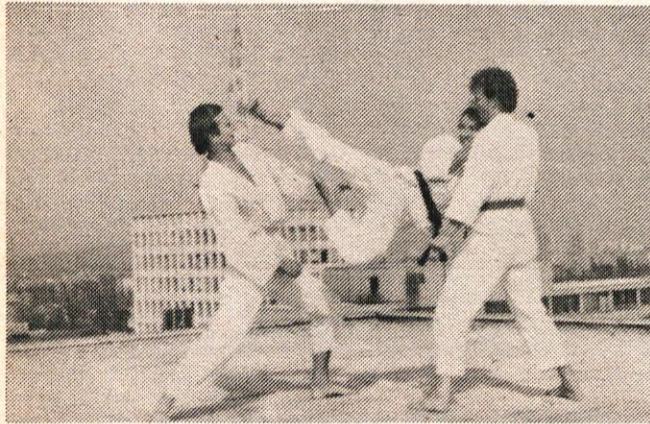
S tako prizadevnostjo in vztrajnostjo, kot so jo dupliški balinarji pokazali doslej, so tako razumevanje in pomoč gotovo zaslužili.

F. S.

Na sliki: Novi športni park Virtus bo te dni dobil še garderobe in teniških igriščih

Sankukai karate v SENŠRM

Trener Šrotar pri prikazu ene od obramb

KARATE KLUB KAMNIK VPISUJE NOVE ČLANE IN ČLANICE, PIONIRJE IN PIONIRKE IN OSTALE ODRASLE

Vpis in informacije v telovadnici v Mekinjah vsako sredo in petek od 19. do 20. ure, do vključno 30. 9. 1988.

Treningi so prilagojeni za člane, ki želijo karate trenirati za samoobrambo, ohranjanje zdravja in vitalnost telesa; pa tudi za tiste, ki želijo tekmovati ali v raznih oblikah aktivno sodelovati v karateju. V programu je karate, samoobramba, dihalna gimnastika, trening z nunchaku (palice), full - contact in prilagojeni treningi za pionirje. Treninge vodi IVICA MRŠIČ, mojster karateja 1. Dan s pomočniki. Nekaj besed o kamniškem karate klubu. Klub slavi 15-letnico delovanja. Iz kluba je izšla vrsta dobrih karateistov. Čeprav je klub imel v zadnjih letih krizo s kadri, jim je v zadnjem letu uspelo s kvalitetnim delom izboljšati delo, zlasti z glavnim trenerjem, tov. Mršičem, ki je tudi republiški sodnik.

KARATE KLUB KAMNIK

Urjenje brez orožja

O karateju je bilo že veliko povedanega in napisanega, čeprav se naš časopis ne more ravnati po pohvaliti z obilico člankov o tej starodavni borilni veščini.

Pravijo, da so Kitajci že 2000 let pred našim štetjem vadili primitivne oblike samoobrambe, iz katerih je verjetno izšel tudi ta šport. Pravi razvoj pa se je začel šele nekaj sto let po našem štetju, ko je indijski duhovnik Boddhidharma pričel poučevati Zen-budizem na Kitajskem, istočasno pa tudi veščino, ki je njegovim učencem služila za samoobrambo, ohranjanje zdravja ter kot dopolnilo pri meditacijah. Ta veščina je skozi stoletja doživljala preobrazbe in spremembe, dobila pa je tudi novo ime - kitajski boks, ki se je hitro pričel širiti prek kitajskih meja, po vsaj Aziji.

Na japonski Okinawi se je razvil karate, o katerem bomo nekaj več povedali v nadaljevanju.

Današnji, moderni karate je športna disciplina, ki se je razvila po 2. svetovni vojni po zaslugi japonskih inštruktorjev, ki so se podali po svetu. Razvili so precej novih slogov, od katerih so najpomembnejši sankukai, shuko kai in šotokai. Če tem in vsem ostalim slogom, ki jih danes trenirajo v svetu, prištejemo še moderne različice kung fuja, pridejo do števila dvesto. Vlado Stanič, trener mladih karateistov Karate sekcije pri športnem društvu Virtus je povedal, da se s svojimi varovanci ni opredelil za določen slog, ampak trenirajo karate brez stilskih omejitev. Začeli so septembra lani, ko je nekaj članov zapustilo KK Kamnik, ŠD Virtus pa jih je sprejel pod svojo streho in jih registriral pri ZTKO, tako da sedaj ta mala ekipa dobi tudi minimalno dotacijo, ki pa ne zadošča niti za osnovne potrebe. Vendar, klub je

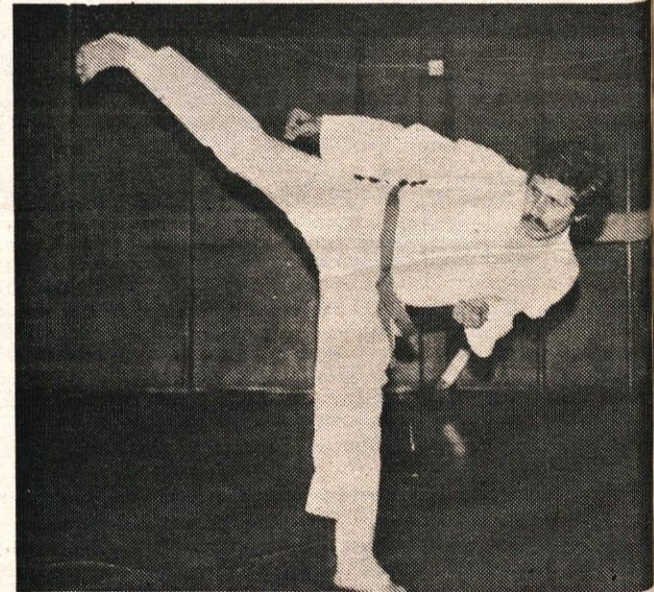
še v razvoju in z rezultati in marljivim delom bo prišlo tudi več denarja, dvainštrideset aktivnih članov trenira dvakrat tedensko v telovadnici ZUIM, enkrat pa gostujejo v Mekinjah. Večjih problemov trener in demonstratorji pri svojem delu nimajo, če seveda izvajamo težko materialno situacijo in nezmožnost nakupa opreme, ki jo zaradi varnosti nujno potrebujejo. Zato se je pač treba znajti in opremo ustvariti, če se je že ne da kupiti. Za vse tiste, ki boste sedaj pomislili, da ne rabijo drugega kot kimono, naj pojasnim, da na tekmovanjih, niti na treningih kontakt ni dovoljen, čeprav do njega včasih pride. Oprema, kamor sodijo razni ščitniki, vreče, blazine, rokavice, zaščitne gume itn, pa preprečuje poškodbe, ki znajo biti zelo bole-

če. Po laičnem izračunu bi bilo potrebnih vsaj 500 milijonov, da bi trening res postal trening in da perspektivni tekmovalci ne bi bili že vnaprej obsojeni na povprečnost. Kako bo z Vladovimi mladenci in mladenkami, bo pokazal čas, res pa je, da so že zabeležili prve uspehe na Novoletnem turnirju v Kranju in Škofji Loki, pa tudi demonstracije po šolah so že pokazale viden napredek. Starejši, že uveljavljeni tekmovalci, pa se udeležujejo kvalitetnejših tekmovanj, kot je bil dvoboj med ekipama Gorenjske in Avstrijske Koroške, ki so ga Gorenjci dobili, tudi zaradi nemajhnega deleža tekmovalca iz KS Virtus.

O karateju se največkrat govori, da je razbijaški in pretepaški šport, čeprav vsi strokovnjaki, ki se z njim ukvarjajo, najostreje

zavračajo to trditev. Vsi športniki se morajo namreč strogo držati treh pravil, da se konfliktnim situacijam na ulicah izognejo, če se to ne da, je treba poskusiti umiriti izzivalca z mirnim dogovorom, zadnja nepopularna možnost pa je samoobramba brez namena, da bi nasprotnika poškodovali. Če pa kdo naučene veščine uporabi le za dokazovanje in mučenje, ga nemudoma izključijo iz kluba. Pravila so stroga, vendar pravična, zato nič strahu in brž v klub, če vas seveda karate zanima. Morda bodo prav tebe izbrali za demonstratorja, asistenta ali trenerja, v nasprotnem primeru pa še vedno lahko postaneš dober tekmovalac. Zato naj vas obvestim, da se lahko včlanite v selekcijo vsak dan od 7. do 19. ure v trgovini Posrednik in vsak torek in petek od 19. do 21. ure v telovadnici ZUIM.

MATIC ROMŠAK

Glavni trener Ivica Uršič

V SENŠ RUDOLFA MAISTRA bodo v veliki telovadnici treningski začetne skupine karateja in poseben tečaj samoobrambe pod vodstvom mojstra karateja 3. Dan Slavka Šrotarja.

Mladinci OO ZSMS Soteska so sklenili organizirati karate sekcijo, ker so mnogi mladinci iz okolice Kamnika pokazali interese za to borilno veščino ter samoobrambo. Še posebej so bili navdušeni, ko jim je nekaj te veščine prikazal eden uspešnejših slovenskih mojstrov, tekmovalac in zvezni sodnik ter dolgoletni aktivni trener Slavko Šrotar. Pristal je, da bo postal njihov trener, če bodo tudi sami organizacijsko dovolj aktivni.

Tako se je pričal vpis v karate sekcijo z imenom SOTESKA.

Ker bodo treningi dvakrat tedensko v športnem centru v Kamniku in sicer ob ponedeljskih in sredo od 19. do 21.30. ur, vabimo k vpisu tudi vse Kamničane in Kamničanke.

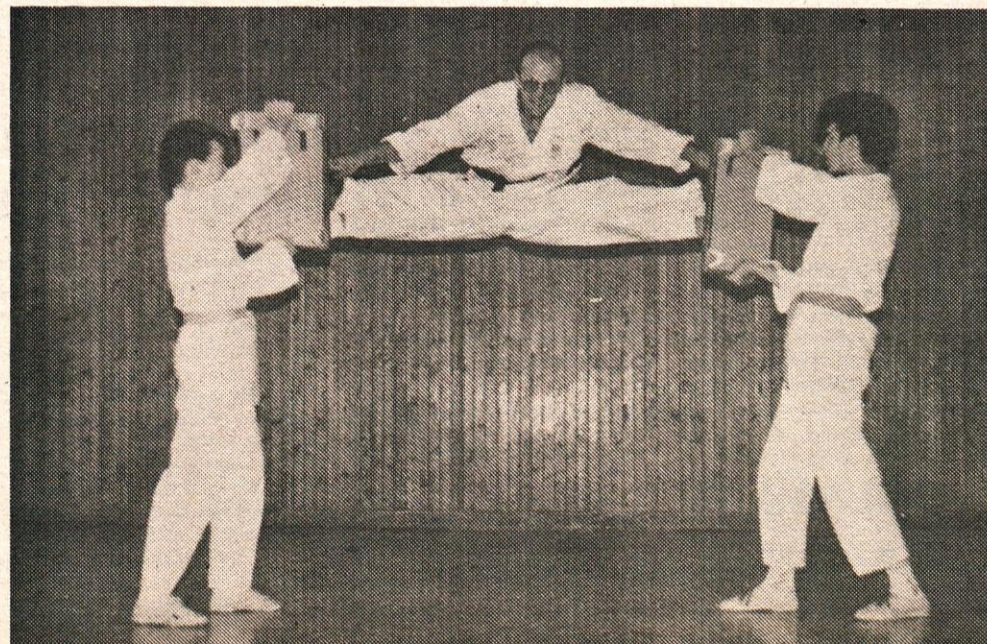
Treningi so prirejani strokovno za vse občane, ne glede na spol in starost. Za bodoče tekmovalce pa bomo organizirali posebno borbena skupino. V tečaj samoobrambe so vključene najpogostejše situacije, ki lahko doletijo občana v vsakdanjem življenju. V programu je 36 teh-

nik samoobrambe, ki so učinkovite in jih zmore vsakdo, seveda z nekaj truda na treningu. VPIS ZA ČLANE, MLADINCE IN PIONIRJE OBEH SPOLOV BO DO VKLJUČNO 28. SEPTEMBRA OB PONEDELJSKIH IN SREDAH OD 18. DO 20. URE PRI VHODU SENŠ RUDOLFA MAISTRA V KAMNIKU IN V GOSTILNI LEDRAR V TUHINJU VSAK DAN OD 12. DO 23. URE.

TRENINGI PA SE PRIČNEJO ŽE 12. SEPTEMBRA.

FRANCI ROK

Kamniški občan

Sobo ali stanovanje išče mlada učiteljica. Senica, Osnovna šola Duplica, Ljubljanska 16/a, Kamnik.

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik - Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF - Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenič-Bremšak, Ivo Pirc, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. - Izhaja dvakrat mesečno - Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 - tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 - Kamniški občan - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tiska ČGP Delo v Ljubljani.